

ОЛГА МАРКОВИЋ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ УЖИЦЕ (1945–2015)

ОЛГА МАРКОВИЋ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ УЖИЦЕ (1945–2015)

2015.

Издавач
МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ
УСТАНОВА КУЛТУРЕ ОД НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА
11000 Београд, Господар Јевремова 19
e-mail: office@mpus.org.rs www.mpus.org.rs

Главни и одговорни уредник
Момчило Ковачевић, директор

Аутор каталога и изложбе
Олџа Марковић

Технички сарадници
Гордана Стјејановић
Ненад Јанковић

Лектор и коректор
Ауџор

Дизајн каталога и обрада фотографија
Светозар Стјанкић

Штампа:
Службени гласник, Београд

ISBN 978–86–80629–81–0

Тираж: 300 примерака

Реализацију изложбе и каталога омогућило је
Министарство културе и информисања Републике Србије

На корици: Сцена из представе *Ломача*, режија Арса Јовановић, 1969.

Каталог изложбе “Народно позориште Ужице (1945–2015)” – јун – септембар 2015.

Садржај

Ужице	5
Почетак и развој позоришних активност и позоришног живота у Ужицу до 1941.	10
Партизанско позориште у ослобођеном Ужицу 1941.	12
Трагом минулог времена Народног позоришта Ужице (1945–2015)	15

Документација

Репертоар Народног позоришта Ужице (1945–2015)	41
Награде и признања	69

Ракијски пијац, Ужице, око 1990.

Зелена пијаца, Ужице, око 1960.

Ужице

У овом градићу с две цркве и пет појаца (дрварском, зеленом, ракијском, сјочном и жином), са две основне школе (једном градском, ужичком, и другом сеоском, буарском), с реалном гимназијом и Училишном школом, с ковачким и појкивачким, браварским и казанцијским, цреварским и ледерским, вуновлачарским и бојацијским, с ојанчарским, коларским, сјоларским, берберским и звожђарским радњама, с појоцима и јавним чесмама, с реком, и с две електричне централе на тој реци, са железничком станицом, колницом и ложионицом, с појачницом, пошкарком и кожаром, с малим и великим парком (у чијим су се појоцима пре рата понекад одржавали променадни концерти), с бакалницама, пекарама и кафанама, с три школе и једним фотодографом, с две касарне, са соколаном и јавним купалиштом, с две воденице и једним парним млином, с три библиотеке и болницом, с две мале приватне појамарије и, ако се добро сећам, с две књижаре, и са скупом оронуле средњовековне државе изнад свега тога, једне сејтембарске вечери 1945, у згради предратног биоскопа “Луксор” у ужичкој главној улици, отворено је Позориште.

То што је овај град отворио Позориште, значило је да неко у њему жели да се он отвори свету и светској култури. Тај неко је знао да то што позорница, из практичних разлога, мора да буде уздигнуто бар један метар изнад тла, значи да она не само буквално, него и симболички и суштински, представља један други и виши ниво у односу на ниво појаца и улице, на коме се одвија наш свакодневни живот. Тај неко је можда знао и да је позорница, у ствари, дрвена

Зграда Народног позоришта
Ужице, 1967.

Павиљон Ужице, 1937.

раскрсница на којој се укрштају различити путеви и судбине. И можда је знао да пут, којим нешто из света може овде да дође, и којим одавде може да се оде у свет, води преко те дрвене раскрснице.

Преко те раскрснице у Ужице су стигли Скајени и Пометни, Тартифи и Жутилови, стигле су Мирандолине и Петруњеле, Госпође Ворн и Госпође Живке министарке, стигли су Шајлоци и Кир Јање, Буличови и Глембајеви, Бойчински и Дојчински, ујка Вање и Станоји Главиши, Дездемоне и Кошћане, ревизори и малограђани, уображени болесници и родољуби, лаже и паралаже, учене жене и покондирене њиве, ожалошћене породице и хвалисави војници, млетачки трговци и севиљски бербери... Преко те дрвене раскрснице у Ужице је почео да стигне онај чудесни глумачки народ, коме је неизвесност често једина извесност, који често нема сигурног дома и крова, али који је код куће свуда где постоји позоришна завеса, и чији су најсигурнији зидови и бедеми позоришне кулисе. Ти глумци, и остали позоришни људи, већ четири деценије одржавају у овом граду то чудо које се зове позориште. Они се, у десетинама различитих ликова, појављују у светлости позоришне, живе и светле у тој крајкокрајној позоришној вечности, и за тим нећају.

Куда нећају? И колико нећају?

Увек ме је занимало шта се с глумцима дођаћа после представе. Представа се завршава, завеса се спушта, светлости у дворани се пали, лешеви устају, краљеви се клањају трговцима, судије зликовцима аплаудирају и вичу "Браво!" Онда се дворана празни, светла се гасе, врата се закључавају, вајрогасци и враћари одлазе кућама, мољци се враћају у перике и, после неколико тренутака тишине и таме, из рупа почињу оштро да извирују мишеви. Сироти позоришни мишеви, који су гладнији чак и од црквених. А шта се дођаћа с глумцима. У какав мрак одлазе они после тог театарског сјаја? Куда силазе са сцене, са тог вишег нивоа стварности? Они не силазе на ово наше реално, земаљско поље, на коме се одиграва наш свакидашњи живот. Зашто што су се појели изнад тог нивоа, они сад силазе испод њега. Зашто што су се појели више, они по некој недокучивој суровој логици силазе дубље и ниже: после представе, глумци силазе у поноћ. Што је узлет био већи, поноћ је дубљи, што је сцена била бљештавија поноћ је, после ње, мрачнија. Тај поноћ није заједнички нији

Гимназија у Ужицу

Прва електрана

Први ансамбл приликом
оснивања (делимичан), 1945.

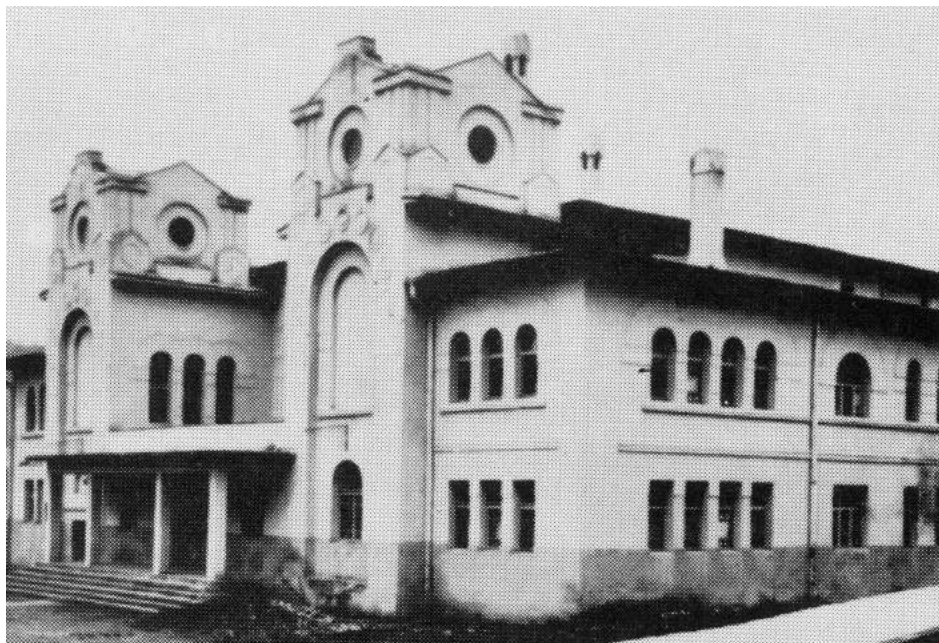

Први ансамбл из 1945/46:
М. Ољачић, Б. Влајић, Ј. Митрић,
Д. Будимовић, Р. Комненовић,
С. Комненовић, Јб. Ковачевић
(стоје);
В. Докић, З. Ковачевић-Николић,
М. Чолић, Д. Петровић,
С. Петровић, М. Влајић (седе);
Г. Ковачевић (клечи)

је за све исти: неке је то самоћа, неке незадовољство, неке не-
разумевање, неке страве, неке сумње, неке зима, неке за-
борав... Али, то пењање на виши ниво није било узалудно, и тај
силазак у понор није силазак без враћа. То жели да каже и књига која
нас је вечерас окупила. Ова књига је тек само једна видљива ојка
огромног невидљивог здања, састављеног од свих представа оди-
жраних у овом позоришту. То огромно невидљиво здање, које глумци
са сваком новом представом дограђују, и с којим заједно, после сваке
представе, ишчезавају, никада не нестаје сасвим: оно живи и постоји
као наша позоришна традиција, наша уметност, наша култура. И у
ту традицију, у ту културу, уграђени су таленти и најори многих
људи, чија имена покушава да сачува ова књига. Циљ књиге није ни да
појављује, ни да одриче, ни да суди, него да се сећа. А чување сећања
на оне који су отишли треба да буде охрабрење онима који долазе...

(Љубомир Симовић: Реч на промоцији зборника “Народно
позориште Титово Ужице 1945–1985”, Музеј позоришне уме-
тности Србије, Театрон, бр. 65/66/67, Београд, 1989)

Соколана – Дом културе (зграда
је срушена). У њој су приказиване
прве представе овог позоришта.

Почетак и развој позоришних активности и позоришног живота у Ужицу до 1941.

Трагање историчара позоришта и хроничара Ужица и ужичког окружја за првим наговештајима позоришних активности, или бар оним културно-уметничким формама које су поседовале основне елементе сценског извођења, допире до четрдесетих година XIX века и уско је повезан, као усталом и у другим српским крајевима, с развојем просвете и школског система уопште. Тако из *Србских новина* од 13. септембра 1841. сазнајемо да је Полугимназија у Ужицу добила задатак који јој је омогућио да се појави у најбољем светлу и на највишем месту. Када је кнез Михаило Обреновић решио да обиђе, поред осталих, и окружје ужичко, а желећи да скрати пут до Ваљева ка Чачку, он се са ужичким званичницима сусрео у селу Мршељу код Косјерића 27. августа поменуте године. Тада су четири ученика Полугимназије добила своје место у свечаном програму дочека и пред кнезом, његовом пратњом, представницима власти и окупљеним народом изговорила једну пригодну еклогу, коју је за ову прилику написао њихов професор Петар Зарић. Ово се извођење толико допало кнезу, да је зажелио да се извођење понови и сутрадан при свечаном ручку. Кнез је обдарио и ученике и професора, а новински извештач посредно то описује као велики успех школе.

Поред ужичке Гимназије друга важна културно-просветна установа у Ужицу XIX века у којој се догодио позоришни чин била је библиотека. Иницијативом грађана, а по угледу на друга места, првенствено Београда, основана је у граду читаоница, чији је задатак био да делује *дружелубивим и пријатним састањима и читањем разних књига и новина* и истовремено да *изображава дух и срце*. Оснивачка скупштина одржана је 6. августа 1856. године (по старом календару) и у присуству бројних грађана донета је одлука да се формира читаоница с називом Ужичко читалиште.

Тих година у Ужицу живи 1746 Срба и 5010 Турака. Српски део града налазио се око Котлајића потока, на Царини и Вароши, на падинама Бијелог гробља и Крушчице, а турски је био у западном делу Ужица (Теразије, Коштица, Градска мала, Доња чаршија, Међај) с тврђавом изнад реке Бетиње и под заштитом турског гарнизона у тврђави. Неколико година касније (1862), турско становништво ће се потпуно иселити из Ужица.

Најзаслужнији за оснивање и почетак рада Ужичког читалишта био је Стојан Обрадовић, члан Окружног суда, који је изабран и за првог управитеља Читалишта. Стојан Обрадовић је имао широко образовање, одр-

Гостовање чланова Народног позоришта из Београда у Ужицу, 1923.

жавао је везе с Друштвом српске словесности (од 1864. Српско учено друштво), дописивао се с Вуком Караџићем, и свакако, написао и прва правила Читалишта у коме је основана и прва позоришна група у Ужицу, односно Театрално друштво, како је названо.

Театрално друштво организује приредбе (*сјела*) са сценским приказивањем драмских текстова, уз пригодне говоре, *беседе*. Приход с ових представа био је намењен Читалишту. У београдском гласилу *Видовдан* објављен је занимљив и важан допис из Ужица 13. фебруара 1862. године у коме се извештава да је Театрално друштво с успехом извело драму *Бијка на Чачку 1815*. Приказивању комада присуствовало је око сто грађана, односно *најодличнији цвѣи нашег ђрађансѣва*.

Почетком XX века, с јачањем радничког покрета, Српска социјал-демократска партија оснива библиотеке и читаонице у готово свим већим местима Србије. Тако је 6. јула 1903. основана радничка читаоница и у Ужицу, а при Читаоници је нешто касније почело с радом и радничко културно-уметничко друштво које је имало хор и позоришну секцију.

Уочи Првог светског рата при Ужичкој гимназији оснива се ђачка позоришна дружина коју је оформио професор Стеван Маленковић која је школске 1913/14. године припремила богат репертоар углавном националних драма и гостовало у околним местима.

У међуратним годинама традиција се наставља, па школе и даље негују, у оквиру својих дружина и секција, позоришни аматеризам, али се оснивају и самостална културно-уметничка и спортска друштва. Од школске 1929/30. у годишњим извештајима рада Учитељске школе, као посебан одељак, постојало је и поглавље *Ђачке дружине* у коме се извештава о извођењу комада као што су *Покондирена џијка* Ј. Стерије Поповића, *Девојачка клејва*, *Ревизор*, *Лажа* и *џаралажа* итд. У спортском клубу *Слобода* 1925. је основана позоришна секција и једно време је чинила саставни део Радничког културно-уметничког друштва *Абрашевић*. Када је у време шестојануарске диктатуре 1929. забрањен рад *Абрашевића*, његова позоришна секција није престајала с радом. Тако су изведене представе два комада Милована Глишића: *Подвала* и *Два цванџика*, као и познати комад Максима Горког *На дну*. У предвечерје Другог светског рата студентска и учитељска омладина развијала је живо своју активност. Познати пацифистички комад енглеског писца Шерифа *На крају џија* успешно је приказала студентска омладина, а учитељска драматизацију *Сеоске учѣиљѣице* Миле Димић, о суровом насиљу полиције.

Значајна су, такође, и гостовања путујућег позоришта *Гундулић*, *Орфеум* Мике Ристића, путујућег позоришта Душана Животића, затим сарајевског Народног позоришта с представом Шекспировог *Ојела* 1931. итд.

Гостовање Повлашћеног позоришта Николе Динића у Ужицу, 1934.

Партизанско позориште у ослобођеном Ужицу 1941.

Позоришни живот је уз међуратну, имало и ратну, “партизанску” театарску традицију. За време Ужичке републике, која је била прва већа ослобођена територија у окупираној Европи, непосредно по ослобођењу Ужица 24. септембра 1941. године, формирана је 28. или 29. септембра при Ужичком партизанском одреду и Уметничка чета. Иако је њен основни садржај рада био припремање и извођење уметничког програма, чета је имала облик војне формације и војнички је припадала Ужичком партизанском одреду *Димитрије Туцовић* и имала је свог командира и политичког комесара. Бројно стање чете било је између 80 и 90 чланова и попуњавало се борцима из јединица и омладинцима и радницима из града, а једним делом и од некадашњих чланова забрањеног радничког културно-уметничког друштва *Абрашевић* и културно-уметничких друштава Државне реалне гимназије и Учитељске школе. У састав чете је ушао и део војне музике ужичког гарнизона бивше југословенске војске. Чета је имала три хора, четири оркестра, драмску, рецитаторску и техничку секцију. Драмска секције се због озбиљног рада наметнула граду и ослобођеној територији заиста као право позориште које је у току свог двомесечног рада припремило веома богат програм и редовно наступало, осим Ужица још у Пожеги, Чачку, Косјерићу и другим мањим местима у којима је уз учешће других секција, давало програм за грађане и борце. Такође је даван програм и за рањенике у Болници у Крчагову, у згради Црвеног крста и у Севојну.

Први је од комада спремљен *Кнез Иво од Семберије* Бранислава Нушића који је изведен већ 12. октобра, што значи 13–14 дана након формирања чете. Брзина припремања комада, а и имена тумача главних улога (Кнеза Ива је играо Добро Симић, а Ивову мајку – радница Цвета Дабић која је касније – 1943. стрељана на Бањици) говоре да је овај комад и раније припреман у Ужицу и да рад ове чете и драмске секције представља, на извештан начин, континуирани продужетак рада предратних културно-уметничких друштава у Ужицу. Следећа представа је била драматизована песма *Почетак буне на дахије*, која се прерађена појавила под називом *Почетак буне на дахије 1941. године*. Код најшире публике ова драматизована песма је имала велики успех кроз форму омиљеног народног десетерца сценски је приказивала актуелно политичко стање у Србији 1941. У циљу актуализације и адаптације на прилике у окупираној Србији четири турске дахије: Аганлија, Кчук Алија, Мула Јусуф и Фочић Мехмед ага су замењени с четири нове дахије: Данкелманом, Недичем Алијом, Змијом Љотићем и Костом Пећанцем. Код борачког састава

и револуционарне омладине највећи успех је имао комад *Како се калио челик* који је представљао драматизацију истоименог романа совјетског писца Николаја Островског. Колика је била популарност овог комада говори и чињеница да су носиоци појединих улога касније популарно називани именима јунака које су тумачили. Тако је Миле Глишић који је тумачио лик главног јунака – Павла Корчагина, остао код другова у сећању с надимком Корчагин. Затим је уследила представа *Мајми* која није остала у јачем сећању, а о њој нема ни сачуваних писаних докумената. У припреми је био и Гетеов *Еџмонд*, али није изведен због немачке офанзиве и напуштања Ужица.

Активност овог партизанског позоришта у Ужицу представља важан период у развоју позоришног живота у граду, поготово што пре рата у Ужицу није постојало професионално позориште. Његов двомесечни интензивни рад окуљао је бројну публику, тако да је на појединим представама у Соколском дому, где се због великог броја публике најчешће стајало, присуствовало и по 1500 гледалаца на једној представи.

Двомесечно постојање овог позоришта свакако је утицало, поред осталог, да се одмах по ослобођењу оснује у Ужицу стално професионално позориште. Посебан значај овог позоришта је и у томе што оно представља прво партизанско позориште, не само у Србији, него и у Југославији, и што је било претеча Казалишта народног ослобођења Југославије основаног 1942. на ослобођеној територији у Босни.

Прослава 35. година рада.
На Кадињачи, 30. IX 1980.
Р. Демирџић, Ђ. Савић,
Љ. Павловић, В. Фазловски,
З. Богдановић, М. Влајић,
М. Шпилар, З. Јелачић,
Б. Црномарковић, Љ. Шремпф,
О. Недовић, А. Милосављевић,
М. Чолић, Г. Шкоро,
И. Петковић, М. Николић,
М. Богосављевић (стоје);
С. Пејић, С. Аврамовић,
Е. Ђехајић, М. Радивојевић

Подвала, Божидар Влајић,
Јанићије Митрић, 1946.

Одрџанци, Есад Казазовић,
Мирослав Радивојевић, Сава
Комненовић, 1948.

Трагом минулог времена Народног позоришта Ужице (1945–2015)

Тек што је тешки ослободилачки рат завршен у првом полугодишту 1945. почела је обнова ратних рушевина, а с њом и социјалистичка изградња у свим областима друштвеног живота. Поред многих иницијатива које су обухватале разноврсне културне активности Министарство просвете НР Србије донело је средином лета 1945. одлуку да се у Ужицу, револуционарном градићу у западној Србији, који ће ускоро добити ново име – Титово Ужице, оснује професионално Народно позориште. За отварање позоришта одређен је 24. септембар, дан првог ослобођења града уставних дана револуционарне Ужичке републике. С радом се почело одмах у згради новооснованог Дома културе (бившој Соколани), дакле без сопствене зграде, декора, гардеробе и реквизита. Представе су се изводиле и на другим местима у граду, а кад је била јача зима у кафани *Хоџел Париз* и слично. Иако неподесна, Соколана је “послужила” позоришту све до 1948, а затим, идући за срећнијим решењем, позориште се сместило у зграду на главној улици у којој је раније био Арађеловића, па Филкин биоскоп. Тамо се живело и радило све до 1967, односно, после изградње Трга партизана, кад позориште добија нову зграду. За првог управника позоришта постављен је професор књижевности у ужичкој гимназији – Обрад Недовић који се латио и режије комада *Родитељски дом* Валентина Катајева, у декорацијама које је израдио сликар, професор цртања, Бранко Ковачевић. У овој представи наступили су, тада најпознатија од њих Ружица Тодић, која је својим изразитим темпераментом и сценском сигурношћу деловала на остале чланове ансамбла састављеног углавном од младих глумаца, почетника. Међу њима су били: Сава Комненовић, Марко Ољачић, Мица Влајић, Миле Стојановић, Јожица Мали, Вера Докић, Јулијана Фачети, Душко Љубојевић, Радмила Лазовић, Анђелко Отовић, Милан Дрндаревић, Драгољуб Јовашевић, Жарко Шуњеварић, Миодраг Ђурић и Божидар Влајић. Локални лист *Вести* донео је прву детаљнију критику о овом значајном догађају.

Захваљујући изузетно динамичној личности Обрада Недовића, ансамбл је већ до краја децембра био потпуно оформљен. У њему се нашло тринаест професионалних глумаца и неколико стално присутних аматера. Неки од глумаца су били ангажовани и на помоћним техничким

Плакат из 1945. године

Плакат из 1945. године

Тартишф, 1948.

*Кошћана, Фреди фазловски,
Љубица Љубојевић, 1949.*

пословима око припреме представа, а Милутин Чолић је обављао и функцију секретара. После отварања позоришта остварене су до краја године још три премијере: *Народни посланик* Б. Нушића, *Зона Замфирова* С. Сремца и *Кошћана* Б. Станковића. У летњем периоду 1946. позориште је наставило рад још интензивније. Ангажовањем нових чланова уметничког ансамбла, једног професионалног редитеља, академског сликара као сценографа, обogaћен је репертоар новим премијерама: Нушићев *Покојник*, Цанкарев *Краљ на Беојанови*, Гогољева *Женидба*. Истовремено су почеле припреме за остварење још једног значајног задатка: да поред активности у граду своју делатност прошире на мања места бившег ужичког округа, варошица и села, обухватајући и шире подручје Санцака, до суседног Вишеграда. Тако су становници варошица Пожеге, Косјерића, Ариља, Бајине Баште, Прибоја, Пријеполја, Нове вароши, Сјенице, Пљевља, као и забачена планинска села Мокра Гора, Котроман, Бродарево, Сеча-Река, Ражана, са селима из ближе околине Глумач, Краваци, Латвица и другим, први пут имали прилику да виде професионално организоване позоришне представе у току лета 1946, што је настављено и у следећем летњем периоду 1947.

У периоду од 1945. до 1950. на репертоару су се нашле следеће представе руских писаца: *Родињелски дом* В. Катајева, *Машењка* А. Афиногенова, *Младосић оцаца* Б. Горбатова, *Руско њињање* К. Симонова, *Женидба* и *Ревизор* Н. В. Гогоља, *Просидба* А. П. Чехова, *Малограђани* М. Горког, *Кола мудрости* – двоја лудости и *Шума* А. Н. Островског. Руска литература, поред својих несумњивих вредности, била је саставни део репертоара свих наших, па и овог позоришта, условљеног, пре свега, историјским тренутком понесеном обновом и изградњом, а поједина дела, с данашње дистанце, одисала су и некаквом “племенитом наивом”. Међутим, увидом у репертоар, јасно се уочава, да се позориште “отимало” сваком сужавању, идејном и тематском, и јасно показује дела и писце одабране сигурним познавањем вредности драмске литературе. Уосталом, у времену о коме је реч ужичко позориште су водиле две личности у пуној мери афирмисане и тада и касније, Обрад Недовић и Милутин Чолић, а сигурно је да су имали и утицај на избор репертоара: *Народни пошланик*, *Сумњиво лице*, *Анафабетица*, *Покојник*, *Пројекција*, *Власић*, *Ожалошћена породица* и *Госпођа министарка* Б. Нушића, *Родољубици*, *Лажа* и *паралажа* и *Покондирена њиква* Ј. Стерије Поповића, *Зона Замфирова* и *Пой Ђира* и *пој Сѝира* С. Сремца, *Два цванџика* и *Подвала* М. Глишића, *Кошњана* Б. Станковића, *Јазавац љред судом* П. Кочића, *Краљ Бетијанове* И. Цанкара, *Ђидо* Ј. Веселиновића, *Прсић љред носом* Ј. Хор-

Плакат из 1945. године

Плакат из 1947. године

Уображени болесник, 1949.

Пой Ти́ра и йой Сѣира, 1950.

вата, *Одрѣанци* М. Бора, *Вайѣра и ѣеѣо* М. Пуцове, *Големанов* С. Костова, *Раскрсница* М. Ђоковић, *Тарѣиѣф* и *Уображени болесник* Молијера, *Меркаде* Балзака, *Занайѣ ѣосѣоѣе Ворн* Б. Шоа и *Дубоки су корени* Исо Гоуа. Руска и наша класика и почетак правог односа према светској класици, или избор покојег дела нашег савременог писца, потврђују квалитете тог репертоарског почетка професионалног позоришта у Ужицу.

Од 1950. године наступило је време пуне радозналости и “репертоарске буктавости” која је настала и заживела до 1960. Од 120 изабраних дела те деценије 60 их припада страним ауторима, а од 60 дела домаћих аутора (мисли се на писце с целог југословенског простора) 40 припада писцима савременицима. Како у овом, тако и у каснијим периодима, уочава се тесна повезаност репертоарске политике позоришта и тематска актуелност с ауторима свога времена као што су Александар Поповић, Душан Радовић, Миодраг Илић, Драган Томић, Радомир Смиљанић, Марио Роси, Новак Новак, или Петер Вајс, и многих других наших и страних писаца. Колико је и ко учествовао у избору репертоара тог времена није једноставно одредити, али је природно претпоставити изван утицај тадашњих управника Фређија Фазловског и Гојка Шкора, а несумњиво је и учешће глумаца, поготово глумаца-редитеља Петра Матића и Душана Станојевића, или редитеља Петра Говедаровића и Милана Богосављевића, као и личности које већ у овом раздобљу долазе споља као сарадници, Раше Плаовића, Геца, Момчила Милошевића, Миленка Мисаиловића и других.

Доба с краја 60-их, а поготово 70-их карактеристично је по појави великог броја фестивала, па се при утврђивању репертоара припремају један или два пројекта који се подређују захтевима с фестивалским претензијама. Стеријино позорје негује домаћу драматургију, а кроз време постаје интрига за модеран приступ позоришном остварењу, БИТЕФ је последица нових хтења у театру и потреба за упоређивањем са светским збивањима и похода ка новим могућностима позоришног изражавања, МЕСС је заокупљен позоришним експериментом, а ту су и други фестивали: Дани комедије у Светозареву (Јагодини), Сусрети професионалних позоришта Србије *Јоаким Вујић* и други. Било да су у питању постигнути резултати на фестивалима, или тежња за нарочитим успехом у сфери трагања, издвојиле су се представе: *Ујка Вања* А. П. Чехова, *Балада о лузићанском сѣрашилу* П. Вајса, *Ломача* групе аутора, *Крмећи кас* А. Поповића (1970. и 1980), *Таиана* Б. Станковића у адаптацији А. Гловацког, *Каријера* А. Гловацког по роману *Вукадин* С. Сремца, *Међава* П.

Шума, Мирослав Радивојевић, Злата Николић Ковачевић, 1947.

Меркаде, Александра Крављанац, Вука Фазловски, 1948.

Госіођа минисѳарка, 1950.

Будо, 1950.

Будака, *Краљева јесен* М. Бојића, *Злочин и казна* Ф. М. Достојевског, *Мајна карџа* М. Росија, *Чедомир Илић* М. Ускоковића (драматизација Н. Јањетовић), *Фандо и Лис* Арабала, *Малограђанска свадба* Б. Брехта и друге.

Запажа се и већи број представа са тематиком из НОБ-а, као и представа у којима се може наслутити репертоарска димензија политичког, односно политички ангажованог позоришта. У таквом контексту могле би издвојити следеће представе: *Лекција* Богдана Јовановића, *Ломача* групе писаца, *Голоруки* Вука Вуча, *Лејенда о Бошку Бухи* М. Беловића и С. Пешића, *Девојка са насловне сџране* Пурише Ђорђевића, *Ти си њо* Слободана Стојановића, *Ведар дух је јачи од њојова* Душана Михаиловића, *Сџасиџеља ће објесиџи* Васка Ивановића, *Пеџориџа њод барјаком* Б. Ђопића и Т. Курузовића, *Црвени сад* С. Вукосављевића и П. Ђорђевића и друге.

У континуитету је присутан и трагалачки приступ за откривањем нових вредности у делима минулог времена, као и озбиљни покушаји, поготово кад је у питању наша литерарна баштина, транспоновања вредних прозних дела у драмско штиво, драматуршке целине које су послужиле као претекст позоришним представама. Неки од бројних покушаја ове врсте су: *Хајдук Сџанко* Јанка Веселиновића, драматизација др Хуга Клајна, *Доживљаји Николеџине Бурсаџа* Бранка Ђопића, драматизација Миње Дедића, *Песма* Оскара Давича, драматизација Васе Поповића и Момчила Миланкова, *Осма офанџива* Бранка Ђопића, драматизација Петра Говедаровића, *Дошљаци* Милутина Ускоковића, драматизација др Миленка Мисаиловића, *Ауџобиоџрафија* Бранислава Нушића, драматизација Борислава Михаиловића Михиза, *Зол Миодрага Верговића*, драматизација Милана Барића, *Смрџи Смаил аџе Ченџића* Ивана Мажураџића, драматизација Страхиње Родића, *Вукадин* Стевана Сремца, драматизација Александра Гловацког, *Чедомир Илић* Милутина Ускоковића, драматизација Нађе Јањетовић, или *Добри војник Швејк* Јарослава Хашека, драматизација Миленка Маричића, *Злочин и казна* Фјодора Достојевског, драматизација Александра Аџе Ковачевића.

Према приличном броју остварења ужичког позоришта може се открити и једна нарочита репертоарска тежња и однос према завичајном писцу и литерарној баштини који се по аутору условно називају ужичким. У овом смислу изражена је и тежња да се иницирају ствараоци драмских дела из свог краја на сарадњу, а последица те сарадње се огледа у низу драмских дела писаца која поред универзалне, носе и нека историјска,

Краљ Беџајнове, Мирослав Радивојевић Дуда, Ружица Николић, 1949.

Госџода Глембајеви, Вука Фазловски, 1951.

Занайтѝ го сѝоѝе Ворн, Реихан
Демирѝиѝ, Бранка
Црномарковиѝ, Марко Ољачиѝ,
1950.

Јеѝор Буличов, 1953.

духовна, колоритна и суштинска својства живота и људи овога краја као посебност. Учесталост сарадње ужичког позоришта с појединим драмским писцима, било да се ради о њиховим драмским делима или драматизацијама, говори о позоришној кући која је имала “своје” драмске писце. Ево само неколико аутора с посебним односом према овом позоришту: Миленко Мисаиловић, Радомир Андрић, Љубомир Симовић, Милован Витезовић, Драган Драгојловић, Величко Брадић и други.

Уочљив је, такође, један нарочит репертоарски однос када се ради о избору дела за прво извођење. Изгледа да је временом, изразитије до 1974. године, постављање праизведби постало битна условност у репертоару, што се може оценити позитивним, јер се проширује круг аутора и пружа могућност афирмације њихових остварења, један изразит допринос домаћој драматургији, пре свега, као и откривању новог у светској драмској литератури. Тако су се у репертоару ужичког позоришта нашле и представе настале из нових драмских дела, или драматизације епских форми: *У њуђој кући* Миленка Мисаиловића, *Чудна земља* Миленка Мисаиловића и Бранислава Крављанца, *Ломача* групе аутора, *Балада* Јована Булајића, *Ведар дух је јачи од њојова* Душана Михаиловића, *Каријера* Александра Гловацког, *Смрт Смаил аге Ченђића* Ивана Мажуранића, *Плави салон* Страхиње Родића, *Гарави сокак* Мирослава Антића, *Шашава књижа* Мирослава Антића, *Фандо и Лис* Арабала, *Обрамица* Страхиње Родића, *Црвени сад* Славка Вукосављевића и Пурише Ђорђевића, *Чемерика српска тирава* Величка Брадића, *Вештица* Н. В. Гогоља, *Бесџарица*, *бесџарица* Новака Новака, *Бели ђаволи* Миленка Мисаиловића, *Рукавице* Драгана Томића, *Магна карџа* Марија Росија, *Башиџа* под Грмечом Бранка Ђопића, *Чедомир Илић* Милутина Ускоковића, *Женска срећа* Радомира Смиљанића и др.

Смели потези, понекад и ризични, сликовито говоре о потреби Народног позоришта у Ужицу (Титовом) да излази из клишеа и тежи самосвојности и својој различитости од других.

Број глумачког ансамбла је током година био променљив, као и промене у глумачком саставу, што је сасвим природна позоришна потреба. Те промене нису увек ишле набоље, видљиво је осцилирање, некад тек одржавање, а у извесним тренуцима је долазило и до снажних квантитавних и квалитативних кадровских промена. Честе немогућности постојећег ансамбла у датом тренутку, а на задовољство публике, позориште је успешно превазилазило ангажовањем глумаца – слободних уметника, или глумаца других српских, нарочито београдских позоришта.

Млетачки трговац, 1951.

Хајдук Сіпанко, 1953.

Севильски берберин, 1953

Тако је ужичка публика могла да ужива и у сценским остварењима српских глумачких великана, као што су, између осталих, били: Раша Плаовић, Љубиша Јовановић, Љубинка Бобић, Јован Милићевић, Оливера Марковић, Мија Алексић, Миша Јанкетић, Неда Арнерић, Стево Жигон, Душан Јанићијевић, Милан Штрљић и многи други.

Репертоарске и естетичке концепције условљавале су ауторске тимове какви су се окупљали око појединих представа, почев од писаца и редитеља, до сценографа, костимографа, лектора, композитора, стручњака за сценски покрет итд. Позориште се увек више оријентисало на шири избор и сарадњу с уметницима из целе земље, па и иностранства, углавном због уверења да снажан ауторски тим даје снагу глумачком ансамблу и подстиче уметнички чин који се прижељкује. Изузетни уметнички резултати овог позоришта везани су и за позната имена редитеља, као што су: Момчило Милошевић, Александар Ковачевић, Арсеније Јовановић, Душко Родић, Небојша Комадина, Александар Гловацки, Бора Григоровић, Нађа Јањетовић, и други, или сценографа као Миомир Денић, Владислав Лалицки, Велизар Србљановић, Владимир Маренић, Крстомир Миловановић, Светлана Зојкић, Миодраг Табачки и други, па костимографа – Славица Лалицки, Зора Давидовић итд. Није редак случај да су и најмлађи редитељи, често дипломци којима је ужичко позориште пружало прилику, постизали, такође, изузетне резултате. Било је више студената факултета драмских уметности из целе земље, поготово с Факултета драмских уметности из Београда, а њихове дипломске представе, биле су занимљиве и вредне пажње.

Слојевитост репертоарских захтева видљива је још и пре 60-их година у настојању за избором дела и стварањем представа за дечији узраст, некада с изузетним интензитетом, а ту су и покушаји оживљавања луткарског позоришта. Репертоар за дечији узраст остваривали су чланови драме Позоришта, док су у представама учествовали глумци с аматерима, па и искључиво аматери. Облици ове активности постојали су под различитим називима: Дечија сцена, Луткарска сцена, Пионирска и Омладинска сцена, Мала сцена и сл. Редитељи дечијих представа најчешће су били чланови драме. Позоришни аматеризам је била посебна област деловања професионалног позоришта у Ужицу и доводи се у тесну везу с едукативним и аниматорским могућностима за стварање нове публике.

По свему што нуди богатство брижљиво прикупљане и чуване архивске грађе о дејству и раду ужичког позоришта ваља истаћи и најприврженије његове рецензенте и критичаре који су у одређеним временима

Заједнички сѐан, 1954.

Клуйко, 1954

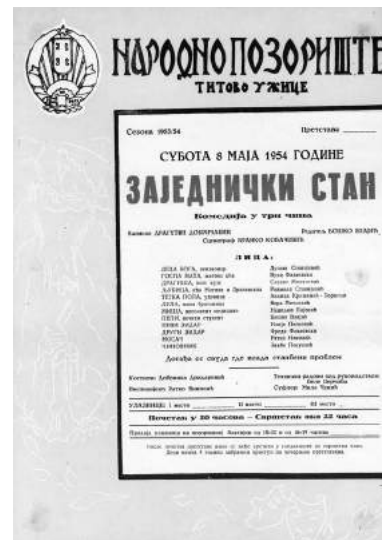

пратили, афирмисали у јавним гласилима и доприносили спознаји оствареног уметничког домета представе и њених актера. Подсетимо на неке од њихових имена: Милутин Чолић, Благоје Живковић, Божидар Богдановић, Драган Петровић, Љубомир Симовић, Дејан Маленковић, Дејан Пенчић-Пољански, Стојадин Костић, Милан Николић, Петар Тешић, Дада Словић и многи други.

После свечано обележеног јубилеја 40 година рада Народног позоришта у Титовом Ужицу септембра и октобра месеца 1985. године, који је поред пригодних манифестација, обележен и премијером представе *Мрешићење шарана* Александра Поповића, затим ретроспективном изложбом о раду позоришта и монографијом у издању Музеја позоришне уметности Србије, ушло се у пету деценију рада и стваралаштва коју су обележиле представе од којих су многе овенчане бројним колективним и индивидуалним наградама: *Пућујуће позоришће Шојаловић* Љубомира Симовића, *Комунистички рај* Александра Поповића, *Војцек* Георга Бихнера, *Пај*, или *игра краљева* Павела Кохоута, *Клојка* Тадеуша Ружевича, *Радо иде Србин у војнике* Боре Ђосића, *Галеб* А. П. Чехова, *Дуго путовање у ноћ* Јудина О'Нила, *Савонарола и његови пријатељи* Јована Христић итд.

Поводом обележавања 50 година Народног позоришта за изузетан допринос развоју позоришне уметности додељене су плакете “Орфеј” десеторици најзаслужнијих посленика: Милутину Чолићу, једном од оснивача и управнику позоришта, Миленку Мисаиловићу, театрологу, драматургу и редитељу, сликару Бранку Ковачевићу, првом сценографу ужичког позоришта, затим писцима академику Љубомиру Симовићу и Миловану Витезовићу, глумцима Јовану Јојићу и Слободану Љубичићу, сценографу Миодрагу Табачком и Александру Милосављевићу, дугогодишњем управнику.

Година 1996. у Ужицу је прошла у знаку првог новооснованог Југословенског позоришног фестивала. Говорећи о разлозима оснивања оваквог фестивала селектор Дејан Пенчић-Пољански је нагласио “да иако код нас постоји доста позоришних смотри, чињеница је да оне подлежу бројним програмским ограничењима. Овај фестивал има само један критеријум, позиваћемо само најбоље представе, без обзира на формалну структуру.” Фестивал је организован на основу одлуке Извршног одбора скупштине општине Ужица 27. јуна, а организација је поверена Народном позоришту. Каква је фестивалска “грозница” захватила Ужице илустроваћемо врло сликовитим и помало “еуфоричним” новинским натписима: “Елита на старту”, “Овације Сомборцима”, “Блистава будућност”

Дундо Мароје, 1955.

Романтичне душе, 1955.

(Полиџика експрес), “На карту више”, “Сан постао јава”, “Дани светковине”, “Бисери у низу”, “Ватромет глуме”, “Публика на ногама”, “Салве за ’Буре барута”” (Вечерње новостии), “Старт за памћење, публика на ногама” (Дневни телеграф), “Велики поклон граду” (Борба), “Препознавање, плакање и овације” (Блиц), “Седам незаборавних дана” (Полиџика) итд.

У следећој декади својим уметничким дометима издвојиле су се представе *Зџанарел или уображени рођоња* Молијера, у адаптацији Душана Михаиловића, *Како засмејати ђосџодара* Виде Огњеновић, *Коље* по мотивима романа *Дороџеј* Добрила Ненадића у адаптацији Жељка Хубача, *Бођојављенска ноћ* Шекспира, *Пер Гиниј* Х. Ибзена у преводу и драматизацији Јована Ђирилова, *Боинџ-Боинџ* М. Гамолетија, *Тарџиџ* Молијера, *Хасанаџиница* Љубомира Симовића, *Ноћ ђенерала* по роману Вука Драшковића, у драматизацији Бошка Пулетића, *Покојник* Б. Нушића, *Конкурс* Александра Галина, *Порфиороџенеца* Ђорђа Милосављевића итд.

Шездесета година постојања и професионалног рада Народног позоришта у Ужицу протекла је садржајно и динамично. Док је један део ансамбла са успехом на турнеји по Америци и Канади играо представу *Ноћ ђенерала*, остали из професионалног ансамбла су на матичној сцени припремали премијере, гостовали у свим местима где је постојало професионално позориште у Србији, наступали у градовима БиХ и Црне Горе, награђени на “Јоаким фесту” у Крагујевцу, све своје овосезонске представе извели и на сцени “Бојан Ступица” Југословенског драмског позоришта у Београду. Како је оценио доајен и дугогодишњи управник ужичког Народног позоришта Александар Милосављевић “доживело је оно (позориште) лепу зрелост, оформило школован ансамбл и, делом захваљујући организацији Југословенског позоришног фестивала, добило високозахтевну публику.”

Последњу декаду Народног позоришта у Ужицу обележиле су представе *Аџенџиџи* Милоша Николића, *Пилад* Пјер Паола Пазолинија у преводу и адаптацији Јована Ђирилова, *Викџор или деца на власџи* Роже Витрака, затим у духу новог откривања завичајних аутора оscarовца Стива Тешића *Умеџиносџи и доколица* и *Дошљаци* Милутина Ускоковића у адаптацији Александра Лукача и драматизацији Бранка Димитријевића, *Карданус* Богдана Ибрајтера, *Слуџа двају ђосџодара* Карла Голдонија као заједнички пројекат ужичког позоришта, БИТЕФ-а и Венецијанског позоришног бијенала на коме су и наступали са великим успехом. Овај

Дом Бернарде Албе, 1956.

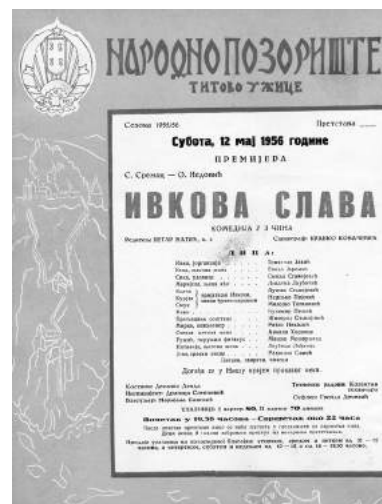

Ивкова слава, 1956.

веома динамичан период најбоље илуструје аналитички текст Ненада Ковачевића у листу *Данас* (4. 08. 2007) под насловом “Анатомија једног успеха”: “Народно позориште Ужице постало је театарски феномен: далеко од метрополе, у не баш комфортним техничким и финансијским условима, без велике медијске пажње, ствара велику позоришну ‘буку’, домаћу и европску. Најновији успех овог ансамбла на 39. Позоришном бијеналу у Венецији, као првог театра из Србије које је учествовало на том престижном европском фестивалу, није последица стихије, нити почетничке среће, већ дугогодишњег искуства, преданог рада и жеље да провери своје потенцијале и ‘проветри’ сопствену сцену. Успех је још већи, јер је овај театар пронашао начин како да се упореди са другима и то баш у ово транзиционо време, које не мари културу и уметност. Бити једини и није толико вредно, али је веома важно доказати се и изван сопственог атара. Тиме се и потвђује она стара да је провинцијализам стање духа, а не сума километара коју треба прећи до метрополе”.

Уследило је затим отварање Мале сцене с алтернативним садржајима, нове концепције Југословенског позоришног фестивала под геслом “Фестивал без превода” (један језик за четири земље), као и нове премијере: *Вршешка* Артура Шницлера, *Жорж Данден* Молијера (петстота премијера), *Родољубци* Ј. Стерије Поповића. У позоришним новинама *Лудус* објављен је из пера Петра Грујичића текст под насловом “Театар са концептом” (04. 2009) као својеврстан пресек ужичког позоришног тренутка где се између осталог наводи: “Што се статистике тиче, НП Ужице запошљава педесет двоје људи, од тога 14 глумаца, а током 2008. године изведено је 93 представе које је видело 16000 људи. Куриозитет позоришта је његова велика сала од близу 600 места, тако да се представе по неписаној традицији овога краја, играју само уторком и четвртком. У просеку комади имају 50 реприза, а у појединим случајевима достижу и стото извођење.

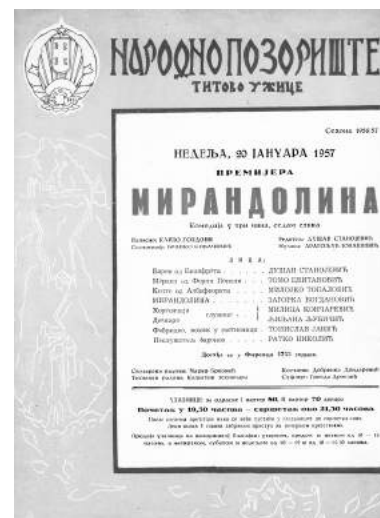
Иза тих бројчаних података, међутим, много важније је поменути професионалну климу и резултате по којима се то позориште данас издваја на мапи театара у Србији. Под управом Зорана Стаматовића и Немање Ранковића као уметничког директора, НП Ужице је последњих сезона анимирало већи број позоришних аутора за сарадњу. Томе је свакако придонео ‘Југословенски позоришни фестивал’ који се и ове сезоне, по 13. пут одржао под окриљем ужичког театра, али и више запажених гостовања и важних догађаја. Пре свих, ту је гостовање на Венецијанском бијеналу са ‘Слугом двају господара’ у режији Андреа Паћота пре две

године, као својеврстан куриозитет – недавна посета професора *Сийи Универзитет* из Њујорка и бродвејског редитеља, Бруса Кирла. Његова радионица под називом Acting for musical stage одржана је у Едукативном центру за савремену драму и позориште, које од скоро функционише као важан сегмент рада ужичког позоришта. На другој страни, НП Ужице има и традицију неколико гостовања на програмима БИТЕФА-а, као и до сада највећи број освојених награда на фестивалима 'Јоаким Вујић'...

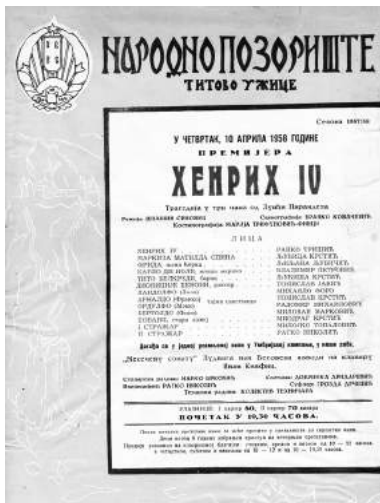
Осим наглашене потребе да прати и учествује у савременим токовима европског позоришта, на начин на који се до сада изван Београда није осмелило ниједно домаће позориште, НП Ужице је истовремено остало свесно свог особитог регионалног значаја..."

У последњем периоду нашег истраживања издвојиле су се предстве *Мајстор и Маргарита* Михаила Булгакова, *Лизистрата* Аристофана, *Буђење ђролећа* Франка Ведекинда, *Свечана вечера у ђођребном ђред-узећу* Ива Брешана, *Смећарник* Косте Пешевског, *Свраици, рече човек* Ивана Велислављевића и друге.

Мирандолина, 1957.

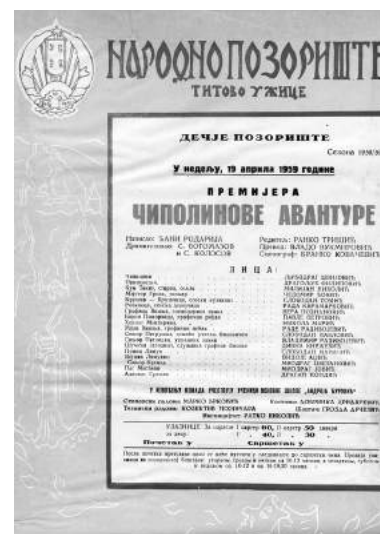
Хенрих IV, 1958.

Скайенове подвале, 1958.

Чиполинове аванјуре, 1959.

Ујка Вања, Недељко Пајевић и Милојко Топаловић, 1963.

Госпођа министарка, 1964.

*Балада о Луизијанском
сјирацилу, 1968.*

Чвор, 1968.

*Зона Замфирова, Даница
Јовановић, Стојанка Гроздановић
Пејић, Сафет Башагић, 1969.*

Ломача, 1969.

Пуї око свейіа, 1971.

Ведар дух је јачи од шпојова, 1974.

Каријера, 1975.

*Хасанаџиница, Стојанка Пејић,
1976.*

*Мећава, Зоран Караџић и
Стојанка Пејић,
1977.*

Репертоар Народног позоришта Ужице (1945–2015)

1. “Родитељски дом”, редитељ Обрад Недовић, 24. септембар 1945.
2. “Народни посланик”, редитељ Обрад Недовић, октобар 1945.
3. “Др”, режија колективна, 14. децембар 1945.
4. “Путем цвећа”, редитељ Обрад Недовић, 27. децембар 1945.
5. “Бидо”, редитељ Драгиша Петровић, јануар 1946.
6. “Подвала”, редитељ Божидар Влајић, 7. март 1946.
7. “Сумњиво лице”, редитељ Драгиша Петровић, 21. март 1946.
8. “Мисија мистера Перкинса у земљи большевика”, редитељ Драгиша Петровић, 25. април 1946.
9. “Туђе дете”, редитељ Драгиша Петровић, 2. јун 1946.
10. “Покојник”, редитељ Драгиша Петровић, 4. јул 1946.
11. “Зона Замфорова”, 29. новембар 1946.
12. “Коштана”, 1946.
13. “Платон Кречет”, 1946.
14. “Сребрна кутија”, 1946.
15. “Кир Јања”, 1946.
16. “Протекција”, редитељ Милан Стојановић, 21. септембар 1946.
17. “Женидба”, редитељ Обрад Недовић, 16. октобар 1946.
18. “Машења”, редитељ Милан Стојановић, 5. јануар 1947.
19. “Лаж и паралажа”, редитељ Милан Стојановић, 5. фебруар 1947.
20. “Кола мудрости – двоја лудости”, редитељ Обрад Недовић, 14. март 1947.
21. “Ожалошћена породица”, редитељ Милан Стојановић, 27. март 1947.
22. “Зона Замфорова”, редитељ Милан Стојановић, 3. април 1947.
23. “Коштана”, редитељ Милан Стојановић, 13. април 1947.
24. “Покондирена тиква”, редитељ Милан Стојановић, 4. мај 1947.
25. “Просидба”, 16. фебруар 1947.
26. “Власт”, 16. фебруар 1947.
27. “Краљ Бетајнове”, 16. децембар 1947.
28. “Руско питање”, редитељ Есад Казазовић, 7. септембар 1947.
29. “Шума”, редитељ Сава Комненовић, 10. октобар 1947.
30. “Младост отаца”, 5. октобар 1947.
31. “Прст пред носом”, редитељ Сава Комненовић, 13. фебруар 1948.
32. “Ноћ у Глобоком – Одрпаци”, редитељ Велимир Живојиновић, 27. март 1948.
33. “Сумњиво лице”, редитељ Есад Казазовић, 1. април 1948.
34. “Тартиф”, редитељ Јован Гец, 8. април 1948.
35. “Ревизор”, редитељ Јован Гец, 21. април 1948.
36. “Подвала – Аналфабета”, редитељ Есад Казазовић, 1948.
37. “Родољупци”, редитељ Фреди Фазловски, 24. септембар 1948.
38. “Зона Замфорова”, редитељ Петар Матић, 11. новембар 1948.
39. “Големанов”, редитељ Фреди Фазловски, 13. новембар 1948.
40. “Меркаде”, редитељ Петар Матић, 27. новембар 1948.
41. “Јазавац пред судом”, редитељ Петар Матић, 11. децембар 1948.
42. “Коштана”, редитељ Фреди Фазловски, 27. јануар 1949.
43. “Подвала”, редитељ Фреди Фазловски, 10. фебруар 1949.
44. “Уображени болесник”, редитељ Петар Матић, 19. март 1949.
45. “Дубоки су корени”, редитељ Станимир Аврамовић, 2. мај 1949.
46. “Женидба”, редитељ Петар Матић, 30. октобар 1949.
47. “Народни посланик”, редитељ Фреди Фазловски, 12. новембра 1949.
48. “Краљ Бетајнове”, редитељ Петар Матић, 29. новембар 1949.
49. “Свет”, редитељ Петар Матић, 15. децембар 1949.
50. “Поп Ђира и поп Спира”, редитељ Станимир Аврамовић, 19. јануар 1950.
51. “Ватра и пепео”, редитељ Фреди Фазловски, 18. фебруар 1950.
52. “Покондирена тиква”, редитељ Фреди Фазловски, 30. март 1950.
53. “Малограђани”, редитељ Петар Матић, 22. април 1950.
54. “Госпођа министарка”, редитељ Фреди Фазловски, 21. септембар 1950.
55. “Два цванцика”, редитељ Петар Матић, 14. октобар 1950.

*Пейорица под барјаком, Зоран
Карајић, 1979.*

*Ансамбл представе
Леџенда о Миџиру сељаку,
1979.*

56. "Раскрсница", редитељ Фреди Фазловски, 9. новембар 1950.
57. "Бидо", редитељ Петар Матић, 23. новембар 1950.
58. "Занат госпође Ворн", редитељ Фреди Фазловски, 28. децембар 1950.
59. "Мирандолина", редитељ Станимир Аврамовић, 4. јануар 1951.
60. "Цврчак на огњишту", редитељ Петар Матић, 27. јануар 1951.
61. "Др", редитељ Петар Матић, 15. фебруар 1951.
62. "Господа Глембајеви", редитељ Фреди Фазловски, 17. март 1951.
63. "Млетачки трговац", редитељ Петар Матић, 12. април 1951.
64. "Операција", редитељ Фреди Фазловски, 5. мај 1951.
65. "Учене жене", редитељ Станимир Аврамовић, 31. мај 1951.
66. "Зулумђар", редитељ Фреди Фазловски, 22. септембар 1951.
67. "Топаз", редитељ Фреди Фазловски, 20. октобар 1951.
68. "Без кривице криви", редитељ Фреди Фазловски, 15. новембар 1951.
69. "Карлова тетка", редитељ Фреди Фазловски, 8. децембар 1951.
70. "Хасанагиница", редитељ Фреди Фазловски, 14. јануар 1952.
71. "Жорж Данден", редитељ Реихан Демирџић, 7. фебруар 1952.
72. "Инспектор је дошао", редитељ Душан Станојевић, 14. фебруар 1952.
73. "Монтсерат", редитељ Фреди Фазловски, 20. март 1952.
74. "Досетљива девојка", редитељ Макс Сајко, 22. април 1952.
75. "Сви моји синови", редитељ Фреди Фазловски, 14. мај 1952.
76. "Породица Бло", редитељ Реихан Демирџић, 17. мај 1952.
77. "Присни пријатељи", редитељ Душан Станојевић, 12. јуни 1952.
78. "Чикина кућа", редитељ Фреди Фазловски, 24. јуни 1952.
79. "Разрушени живот", редитељ Фреди Фазловски, 20. септембар 1952.
80. "Два туцета црвених ружа", редитељ Душан Станојевић, 25. септембар 1952.
81. "Без трећег", редитељ Фреди Фазловски, 18. октобар 1952.
82. "Драга Рут", редитељ Илија Петковић, 28. октобар 1952.
83. "Девојка без мираза", редитељ Душан Станојевић, 27. новембар 1952.
84. "Хасанагиница", редитељ Фреди Фазловски, 30. новембар 1952.
85. "Протекција", редитељ Фреди Фазловски, 27. децембар 1952.
86. "Црвенкапа", редитељ Илија Петковић, 31. јануар 1953.
87. "Јегор Буличов", редитељ Фреди Фазловски, 11. фебруар 1953.
88. "Сеоска учитељица", редитељ Душан Станојевић, 7. март 1953.
89. "Осуђеници", редитељ Фреди Фазловски, 7. мај 1953.
90. "Дугоња, Трбоња и Видоња", редитељ Илија Петковић, 9. мај 1953.
91. "Севиљски берберин", редитељ Душан Станојевић, 7. јуни 1953.
92. "Сплетка и љубав", редитељ Илија Петковић, 27. септембар 1953.
93. "Стаклена менажерија", редитељ Бошко Влајић, 1. октобар 1953.
94. "Људи без вида", редитељ Фреди Фазловски, 24. октобар 1953.
95. "Писмо", редитељ Драгиша Ковачевић, 3. новембар 1953.
96. "Хајдук Станко", редитељ Душан Станојевић, 3. децембар 1953.
97. "У среду се региструјем", редитељ Фреди Фазловски, 29. децембар 1953.
98. "Клупко", редитељ Бошко Влајић, 5. јануар 1954.
99. "Станоје Главаш", редитељ Фреди Фазловски, 4. фебруар 1954.
100. "Ујка Вања", редитељ Илија Петковић, 6. март 1954.
101. "Опасна окука", редитељ Душан Станојевић, 9. март 1954.
102. "Барба Барова трабакула", редитељ Душан Станојевић, 8. април 1954.
103. "У агонији", редитељ Фреди Фазловски, 15. април 1954.
104. "Двије кристалне чаше", редитељ Илија Петковић, 8. април 1954.
105. "Заједнички стан", редитељ Бошко Влајић, 8. мај 1954.
106. "Бесни Теофило", редитељ Бошко Влајић, 29. мај 1954.
107. "Еквиноцијо", редитељ Фреди Фазловски, 24. септембар 1954.
108. "Зулумђар", редитељ Фреди Фазловски, 30. септембар 1954.
109. "Младожења из Америке", редитељ Душан Станојевић, 21. октобар 1954.
110. "Истина је мртва", редитељ Фреди Фазловски, 25. новембар 1954.
111. "Комедија у три чина", редитељ Илија Петковић, 16. децембар 1954.
112. "Скамполо", редитељ Душан Станојевић, 18. децембар 1954.
113. "Мећава", редитељ Фреди Фазловски, 13. јануар 1955.
114. "Дундо Мароје", редитељ Илија Петковић, 17. фебруар 1955.
115. "У туђој кући", редитељ Фреди Фазловски, 2. април 1955.
116. "Хасанагиница", редитељ Фреди Фазловски, 21. април 1955.
117. "Каплар Милоје", редитељ Душан Станојевић, 28. април 1955.
118. "Чаробна фрула", редитељ Илија Петковић, 21. мај 1955.
119. "Господска крв", редитељ Фреди Фазловски, 26. мај 1955.
120. "Чвор", редитељ Душан Станојевић, 16. јуни 1955.
121. "Круг кредом", редитељ Петар Говедаровић, 6. октобар 1955.
122. "Романтичне душе", редитељ Петар Матић, 20. октобар 1955.
123. "Кад наиђу деца", редитељ Драгиша Ковачевић, 26. новембар 1955.
124. "Госпођа Икс", редитељ Петар Матић, 3. децембар 1955.
125. "Људи", редитељ Душан Станојевић, 5. јануар 1956.
126. "Уносно место", редитељ Петар Говедаровић, 26. јануар 1956.
127. "Помирење", редитељ Петар Говедаровић, 22. март 1956.
128. "Женидба и удадба", редитељ Петар Говедаровић, 22. март 1956.
129. "Биберче", редитељ Душан Станојевић, 5. април 1956.
130. "Ивкова слава", редитељ Петар Матић, 12. мај 1956.
131. "Шарена лопта", редитељ Петар Говедаровић, 21. јун 1956.
132. "Добар војник Швејк", редитељ Јелашин Синовец, 4. октобар 1956.
133. "Дом Бернарде Албе", редитељ Градимир Мирковић, 13. октобар 1956.

Народни посланик, 1979.

*Злочин и казна, Зоран Караџић и
Небојша Чолић, 1981.*

134. "Печалбари", редитељ Јелашин Синовец, 17. новембар 1956.
135. "Младост пред судом", редитељ Душан Станојевић, 24. новембар 1956.
136. "Снежана и седам патуљака", редитељ Душан Станојевић, 27. децембар 1956.
137. "Мирандолина", редитељ Душан Станојевић, 20. јануар 1957.
138. "Волпоне", редитељ Градимир Мирковић, 24. јануар 1957.
139. "Квеј – Лан", редитељ Душан Станојевић, 21. фебруар 1957.
140. "Хвалисави војник", редитељ Градимир Мирковић, 28. фебруар 1957.
141. "Himmelkommando", редитељ Јелашин Синовец, 9. мај 1957.
142. "Сви смо ми само људи", редитељ Градимир Мирковић, 25. мај 1957.
143. "Човек са Марса", редитељ Душан Станојевић, 28. септембар 1957.
144. "Дон Хуан или Љубав за геометрију", редитељ Јелашин Синовец, 12. октобар 1957.
145. "Ташана", редитељ Душан Станојевић, 10. децембар 1957.
146. "Пут око света", редитељ Јелашин Синовец, 28. децембар 1957.
147. "Лекција", редитељ Душан Станојевић, 23. јануар 1958.
148. "Златан пијесак", редитељ Љубиша Крстић, 13. фебруар 1958.
149. "Хенрих IV", редитељ Јелашин Синовец, 10. април 1958.
150. "Скапенове подвале", редитељ Душан Станојевић, 22. април 1958.
151. "Доживљаји Николетине Бурсаћа", редитељ Јелашин Синовец, 14. јуни 1958.
152. "Дрвени тањир", редитељ Милан Богосављевић, 2. октобар 1958.
153. "Манде", редитељ Душан Станојевић, 16. октобар 1958.
154. "Аутобуска станица", редитељ Милан Богосављевић, 20. новембар 1958.
155. "Мачак Тоша", редитељ Ранко Тришић, 27. новембар 1958.
156. "Власт", редитељ Душан Станојевић, 29. новембар 1958.
157. "Вук и седам јарића", редитељ Душан Станојевић, 26. децембар 1958.
158. "Суђење Мери Даган", редитељ Милан Богосављевић, 15. јануар 1959.
159. "Чин и Чен", редитељ Будимир Пешић, 16. фебруар 1959.
160. "Дрвеће умире усправно", редитељ Душан Станојевић, 19. фебруар 1959.
161. "Старац Климоје", редитељ Чедомир Нинковић, 28. март 1959.
162. "Палчица", редитељ Душан Станојевић, 5. април 1959.
163. "Чиполинове авантуре", редитељ Ранко Тришић, 19. април 1959.
164. "Песма", редитељ Милан Богосављевић, 23. април 1959.
165. "Кекец", редитељ Будимир Пешић, 30. април 1959.
166. "Улични свирачи", редитељ Душан Станојевић, 7. мај 1959.
167. "Кула Вавилонска", редитељ Милан Богосављевић, 28. јуни 1959.
168. "Не тугуј бронзана стражо", редитељ Милан Богосављевић, 20. септембар 1959.
169. "Туђе дете", редитељ Душан Станојевић, 24. септембар 1959.
170. "Шта гричкаш друже", редитељ Милан Богосављевић, 17. октобар 1959.
171. "Мистер Долар", редитељ Душан Станојевић, 28. новембар 1959.
172. "Пинокио", редитељ Томислав Крстић, 25. децембар 1959.
173. "Џони Белинда", редитељ Милан Богосављевић, 16. јануар 1960.
174. "Блудница достојна поштовања", редитељ Милан Богосављевић, 25. фебруар 1960.
175. "Дама с камелијама", редитељ Душан Станојевић, 10. март 1960.
176. "Силазак Орфеја", редитељ Милан Богосављевић, 28. април 1960.
177. "Носоња", редитељ Будимир Пешић, 9. мај 1960.
178. "Изгубљена свирала", редитељ Живорад Митровић, 20. мај 1960.
179. "Лисица и грозд", редитељ Душан Станојевић, 9. јун 1960.
180. "На зеленој реци чун", редитељ Душан Станојевић, 24. септембар 1960.
181. "Чаробњак који доноси кишу", редитељ Милан Богосављевић, 6. октобар 1960.
182. "Дан одмора", редитељ Душан Станојевић, 27. новембар 1960.
183. "Председник кућног савета се жени", редитељ Милан Богосављевић, 22. децембар 1960.
184. "Мандрагола", редитељ Душан Станојевић, 4. фебруар 1961.
185. "Клопка за беспомоћног човека", редитељ Милан Богосављевић, 16. март 1961.
186. "Врати се мала Шибо", редитељ Душан Станојевић, 6. мај 1961.
187. "Сумњиво лице", редитељ Милан Богосављевић, 24. септембар 1961.
188. "Мишоловка", редитељ Душан Станојевић, 5. октобар 1961.
189. "Узоран муж", редитељ Душан Станојевић, 5. новембар 1961.
190. "У агонији", редитељ Милан Богосављевић, 18. новембар 1961.
191. "Кад је жена нема", редитељ Душан Станојевић, 14. јануар 1962.
192. "Пљусак", редитељ Душан Станојевић, 14. фебруар 1962.
193. "Погледај дом свој, анђеле", редитељ Милан Богосављевић, 1. март 1962.
194. "Број 72", редитељ Душан Станојевић, 19. април 1962.
195. "Јеврем", редитељ Милан Богосављевић, 19. мај 1962.
196. "Аутобиографија", редитељ Бора Вукић, 23. септембар 1962.
197. "Луси Краун", редитељ Бора Вукић, 27. септембар 1962.
198. "Вук Бубало", редитељ Душан Станојевић, 20. октобар 1962.
199. "Гуливер и лутке", редитељ Матилда Шпилар, 8. новембар 1962.
200. "Вајар маски", редитељ Војмил Рабадан, децембар 1962.

*Кандида, Љубивоје Марковић,
Светлана Поповић и Радослав
Симић, 1981.*

*Бели ђаволи, Јездимир Томић и
Деса Богдановић, 1983.*

201. "Авет куће на језеру", редитељ Војмил Рабадан, 1. децембар 1962.
202. "Дубровачка враголија", редитељ Војмил Рабадан, 20. децембар 1962.
203. "Принц и медвед", 28. децембар 1962.
204. "Лепотица и звер", редитељ Матилда Шпилар, 20. јануар 1963.
205. "Грожђе на сунцу", редитељ Душан Станојевић, 21. фебруар 1963.
206. "Идем у лов", редитељ Момчило Милошевић, 16. март 1963.
207. "Ана Кристи", редитељ Момчило Милошевић, 30. март 1963.
208. "Три луда дана", редитељ Душан Станојевић, 25. мај 1963.
209. "Ујка Вања", редитељ Момчило Милошевић, 24. септембар 1963.
210. "Кућа на мору", редитељ Момчило Милошевић, 30. октобар 1963.
211. "Покојник", редитељ Александар Ковачевић, 21. новембар 1963.
212. "Међу свима сам", 26. новембар 1963.
213. "Вук и јарићи", редитељ Матида Шпилар, 1. децембар 1963.
214. "Љубав", редитељ Александар Ковачевић, 18. јануар 1964.
215. "Куца и Маца", редитељ Матилда Шпилар, 19. јануар 1964.
216. "Госпођа министарка", редитељ Момчило Милошевић, 14. март 1964.
217. "Млетачки трговац", редитељ Момчило Милошевић, 23. април 1964.
218. "Отело", редитељ Момчило Милошевић, 23. април 1964.
219. "Будилник", редитељ Душан Добровић, 28. јуни 1964.
220. "Венчаница", редитељ Зора Бокшан Танурџић, 1. октобар 1964.
221. "Шума", редитељ Василије Шчућкин, 29. октобар 1964.
222. "Лицем у лице", редитељ Зора Бокшан Танурџић, 24. новембар 1964.
223. "Невидљиви Ђокица", редитељ Василије Шчућкин, 10. јануар 1965.
224. "Наследница", редитељ Василије Шчућкин, 14. јануар 1965.
225. "Осма офанзива", редитељ Зора Бокшан Танурџић, 20. фебруар 1965.
226. "Тражим помиловање", редитељ Зора Бокшан Танурџић, 28. фебруар 1965.
227. "Кир Јања", редитељ Душан Добровић, 28. јуни 1965.
228. "Полиција", редитељ Лех Војћеховски, 26. септембар 1965.
229. "Социјалистичка Ева", редитељ Никола Веселиновић, 9. октобар 1965.
230. "Дошљаци", редитељ Миленко Мисаиловић, 14. новембар 1965.
231. "Оскар", редитељ Петар М. Теслић, 19. децембар 1965.
232. "Силом директор", редитељ Сергије Харашић, 13. фебруар 1966.
233. "Деспот Стеван Лазаревић", редитељ Никола Вавић, 26. март 1966.
234. "Дугоња, Видоња и Трбоња", редитељ Никола Вавић, 30. март 1966.
235. "Кадињача", 28. септембар 1966.
236. "Амброзио уништава време", редитељ Љубиша Ђокић, 29. септембар 1966.
237. "Професор Мамлок", редитељ Љубиша Ђокић, 30. новембар 1966.
238. "Чудна земља", редитељ Миленко Мисаиловић, 1. март 1967.
239. "Мадам Сан – Жен", редитељ Јован Булајић, 5. март 1967.
240. "Hodl de bodl", редитељ Миленко Мисаиловић, 5. март 1967.
241. "Бог је умро узалуд", редитељ Бошко Пишталo, 2. мај 1967.
242. "Клупко", редитељ Бошко Пишталo, 4. јуни 1967.
243. "Коштана", редитељ Радомир Плаовић, 24. септембар 1967.
244. "Бајка о цару и пастиру", редитељ Душко Крижанец, 2. октобар 1967.
245. "Покондирена тиква", редитељ Милан Барић, 5. новембар 1967.
246. "Алекса Дундић", редитељ Милан Барић, 15. децембар 1967.
247. "Улични свирачи", редитељ Јован Булајић, 14. јануар 1968.
248. "Лепотица и звер", редитељ Душко Крижанец, 20. фебруар 1968.
249. "Бидо", редитељ Јован Булајић, 8. март 1968.
250. "Балада о Лузитанском страшилу", редитељ Арса Јовановић, 5. мај 1968.
251. "Ко ће да спасе орача", редитељ Михаило Васиљевић, 24. септембар 1968.
252. "Лажа и паралажа", редитељ Милан Барић, 17. октобар 1968.
253. "Период прилагођавања", редитељ Милан Барић, 27. октобар 1968.
254. "Чвор", редитељ Михаило Васиљевић, 29. новембар 1968.
255. "Зона Замфорова", редитељ Јован Булајић, 20. март 1969.
256. "Ломача", редитељ Арса Јовановић, 24. мај 1969.
257. "Ој, Ужице, мали Цариграде", редитељ Милан Барић, 5. октобар 1969.
258. "Бановић Страхиња", редитељ Милан Барић, 27. новембар 1969.
259. "Крмећи кас", редитељ Душко Родић, 4. децембар 1969.
260. "Женски оркестар", редитељ Јован Булајић, 4. јануар 1970.
261. "Госпођа министарка", редитељ Соја Јовановић, 1. фебруар 1970.
262. "Стјуардесе", редитељ Душко Родић, 26. април 1970.
263. "Било их је седам", редитељ Душко Родић, 28. мај 1970.
264. "Дундо Мароје", редитељ Небојша Комадина, 24. септембар 1970.
265. "Злочин на Козјем отоку", редитељ Милан Барић, 11. октобар 1970.
266. "Мала колиба", редитељ Јован Булајић, 12. новембар 1970.
267. "Филип и Јона", редитељ Милан Барић, 29. новембар 1970.
268. "Голоруки", редитељ Рајко Радојковић, 7. фебруар 1971.
269. "Легенда о Бошку Бухи", редитељ Рајко Радојковић, 11. фебруар 1971.
270. "Пут око света", редитељ Јован Булајић, 17. април 1971.

*Избирач нађе оштрач! –
Избирачица, 1983.*

*Како су господарина Мекинџија
одучили од њога да пати, 1983.*

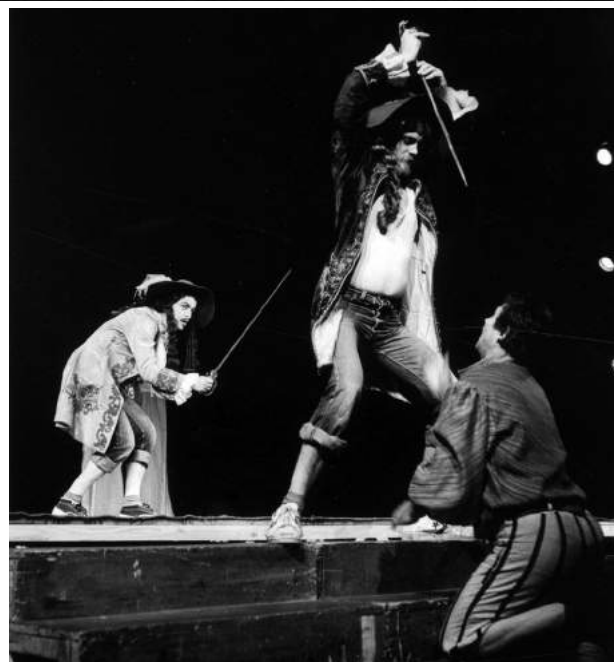

271. “Балада”, редитељ Душко Родић, 24. април 1971.
272. “Бепче”, редитељ Душко Родић, 30. септембар 1971.
273. “Кафана у луци”, редитељ Душко Родић, 23. октобар 1971.
274. “Хајдуци”, редитељ Јован Булајић, 18. новембар 1971.
275. “Девојка са насловне стране”, редитељ Љубиша Ђокић, 5. фебруар 1972.
276. “Сребрно уже”, редитељ Љубиша Ђокић, 12. фебруар 1972.
277. “Чаробна фрула”, редитељ Милутин Новић, 19. март 1972.
278. “Радо иде Србин у војнике”, редитељ Петар Говедаровић, 4. април 1972.
279. “Народни посланик”, редитељ Миленко Мисаиловић, 24. април 1972.
280. “Подвала”, редитељ Миленко Мисаиловић, 23. септембар 1972.
281. “Јазавац пред судом”, редитељ Радослав Лазић, 21. октобар 1972.
282. “Ожалошћена породица”, редитељ Радослав Лазић, 18. новембар 1972.
283. “Дошљаци”, редитељ Радослав Лазић, 23. децембар 1972.
284. “На леђима жежа”, редитељ Александар Огњановић, 12. фебруар 1973.
285. “Женски разговори”, редитељ Владимир Путник, 8. март 1973.
286. “Женидба”, редитељ Миленко Мисаиловић, 29. април 1973.
287. “Амброзио уништава време”, редитељ Јеврем Урошевић, 2. јуни 1973.
288. “Ујез”, редитељ Ђурица Савић, 3. јуни 1973.
289. “Зла жена”, редитељ Томислав Јанић, 5. јуни 1973.
290. “Пепељуга”, редитељ Меги Кецерин, 9. јуни 1973.
291. “Кекец”, редитељ Ана Крижанец, 12. јуни 1973.
292. “Биберче”, редитељ Вукман Чађеновић, 16. јуни 1973.
293. “Ко пуца отвориће му се”, редитељ Милан Путниковић, 19. септембар 1973.
294. “Ташана”, редитељ Александар Гловацки, 27. септембар 1973.
295. “Ткање огња”, редитељ А. Милосављевић, 14. октобар 1973.
296. “Ко би се једио на мушке”, редитељ Александар Гловацки, 1. новембар 1973.
297. “Избирачица”, редитељ Милутин Новић, 27. новембар 1973.
298. “Школа за жене”, редитељ Душан Михаиловић, 13. децембар 1973.
299. “Ти си то”, редитељ Душан Михаиловић, 20. децембар 1973.
300. “Мутиша и Квариша”, редитељ Вера Петковић, 10. фебруар 1974.
301. “Хасанагиница”, редитељ Томислав Јанић, 18. март 1974.
302. “Добри човек из Сечуана”, редитељ Миодраг Гајић, 8. април 1974.
303. “Покондирена тиква”, редитељ Ђурица Савић, 24. мај 1974.
304. “Космичка ракета Весна YU”, редитељ Милутин Јовић
305. “Ведар дух је јачи од топова”, редитељ Душан Михаиловић, 23. септембар 1974.
306. “Свет”, редитељ Никола Веселиновић, 3. октобар 1974.
307. “Вече поезије Драгана Драгојловића”, 14. новембар 1974.
308. “Карријера”, редитељ Александар Гловацки, 27. фебруар 1975.
309. “Људи слободе”, редитељ Душан Михаиловић, 7. март 1975.
310. “Беспомоћни”, 5. мај 1975.
311. “Ми не знамо законе”, 16. мај 1975.
312. “Игра се наставља”, 20. мај 1975.
313. “Паткица жуткица”, редитељ В. Петковић, М. Путниковић, 23. јуни 1975.
314. “Небески одред”, редитељ Владимир Путник, 22. септембар 1975.
315. “67 црвених ружа”, 28. септембар 1975.
316. “Просидбе”, редитељ Никола Веселиновић, 4. октобар 1975.
317. “Цандрљиви муж или која је жена добра”, редитељ Ђура Удицки, 17. октобар 1975.
318. “Хајдуци”, редитељ Аца Ковачевић, 1. март 1976.
319. “Поп Ђира и поп Спира”, редитељ Аца Ковачевић, 14. март 1976.
320. “Ми не знамо законе”, 22. март 1976.
321. “Хитлер у партизанима”, 17. април 1976.
322. “Сунчеве пеге”, 12. мај 1976.
323. “Мравињак”, редитељ Александар Ковачевић, 27. мај 1976.
324. “Лажа и паралажа”, 12. јуни 1976.
325. “Смрт Смаил аге Ченгића”, редитељ Страхиња Родић, 30. јуни 1976.
326. “Хасанагиница”, редитељ Аца Ковачевић, 23. септембар 1976.
327. “У срцу грома”, 22. новембар 1976.
328. “Столица која се љуља”, редитељ Аца Ковачевић, 25. децембар 1976.
329. “Плави салон”, редитељ Бора Григоровић, 1. март 1977.
330. “Гарави сокак плави чуперак”, редитељ Страхиња Родић, 6. март 1977.
331. “Мећава”, редитељ Милош Лазин, 9. мај 1977.
332. “Титове црвене зоре”, 21. мај 1977.
333. “Тито, води нас ти”, 26. мај 1977.
334. “Спаситеља ће обесити”, редитељ Страхиња Родић, 23. септембар 1977.
335. “Вејка на ветру”, редитељ Ристо Мајсторов, 26. септембар 1977.
336. “Др”, редитељ Страхиња Родић, 17. октобар 1977.
337. “Вече Петра Кочића”, 21. новембар 1977.
338. “Лекар умира са болесником”, редитељ Слободан Ж. Јовановић, 16. фебруар 1978.
339. “Шашава књига”, редитељ Иван Ракићић, 24. март 1978.
340. “Мишоловка”, редитељ Иван Ракићић, 19. мај 1978.
341. “Фандо и Лис”, редитељ Иван Ракићић, 5. јуни 1978.
342. “Данас је моје срце велико”, 26. јуни 1978.
343. “Револуцију, читанко вековита, отворена на коленима нашег нараштаја”, редитељ Славољуб Стефановић Раваси, 24. септембар 1978.
344. “Обрамица”, 19. октобар 1978.

Маѓна карџа, Радослав Симић,
Деса Богдановић, Момчило
Мурић и Гордана Симић,
1984.

Скајенове џодвале, Небојша
Чолић, Зоран Карајић
и Јездимир Томић,
1984.

345. “Одједи црне руже”, 21. новембар 1978.
346. “Живот и дело Радована Драговића”, 11. новембар 1978.
347. “Петорица под барјаком”, редитељ Тома Курузовић, 21. фебруар 1979.
348. “Легенда о Митру сељаку”, редитељ Тома Курузовић, 24. фебруар 1979.
349. “Дом по мери човека”, 24. април 1979.
350. “Краљева јесен”, редитељ Иван Ракидић, 6. мај 1979.
351. “Лутка са кревета број 21”, редитељ Аца Ковачевић, 24. мај 1979.
352. “Народни посланик”, редитељ Александар Ковачевић, 17. јуни 1979.
353. “Реситал”, 16. новембар 1979.
354. “Весело путовање”, редитељ Вера Петковић, 26. децембар 1979.
355. “Позајмљени стан”, редитељ Страхиња Родић, 10. јануар 1980.
356. “Повратак”, редитељ Ристо Мајсторов, 21. фебруар 1980.
357. “Sporting life”, редитељ Војин Кајганић, 25. март 1980.
358. “Крмећи кас”, редитељ Жарко Миладиновић, 12. јуни 1980.
359. “Црвени сад”, редитељ Страхиња Родић, 29. септембар 1980.
360. “Глумачки медаљон”, 30. септембар 1980.
361. “Догодине у исто време”, редитељ Нера Недељковић-Лукић, 5. новембар 1980.
362. “Цветања над изворима”, редитељ Александар Милосављевић, 10. јануар 1981.
363. “Злочин и казна”, редитељ Александар Ковачевић, 17. април 1981.
364. “Димитрије Туцовић”, редитељ Александар Милосављевић, 12. јун 1981.
365. “Кандида”, редитељ Иван Ристић, 13. јун 1981.
366. “Чемерика српска трава”, редитељ Драгослав Тодоровић, 17. јун 1981.
367. “Кир Јања”, редитељ Ђура Удицки, 6. октобар 1981.
368. “Лудакови записи”, редитељ Драган Благојевић, 29. јануар 1982.
369. “Вештица”, редитељ Драган Благојевић, 29. јануар 1982.
370. “Малограђанска свадба”, редитељ Милан Душков, 6. фебруар 1982.
371. “Хотел Слободан њомеј”, редитељ Петар Говедаровић, 26. април 1982.
372. “Беспарица, беспарица”, редитељ Александар Ковачевић, 20. септембар 1982.
373. “Хајде да се играмо”, редитељ Душан Ђорђевић, 28. децембар 1982.
374. “Бели ђаволи”, редитељ Бора Григоровић, 12. јануар 1983.
375. “Избирач нађе отирач! – Избирачица”, редитељ Тома Курузовић, 17. март 1983.
376. “Како су господина Мекинопта одучили од тога да пати”, редитељ Петар Зеџ, 20. април 1983.
377. “Рукавице”, редитељ Нађа Јањетовић, 11. октобар 1983.
378. “Породица Бло”, редитељ Александар Ковачевић, 3. новембар 1983.
379. “Легенда о Митру сељаку”, редитељ Тома Курузовић, 21. фебруар 1984.
380. “Магна карта”, редитељ Небојша Брадић, 6. април 1984.
381. “Скапенове подвале”, редитељ Милан Душков, 5. јуни 1984.
382. “Партизанско вече”, редитељ А. Милосављевић, 23. септембар 1984.
383. “Црнила”, редитељ Ристо Мајсторов, 27. септембар 1984.
384. “Башта под Грмечом”, редитељ Јован Глигорјевић, 18. октобар 1984.
385. “Чедомир Илић”, редитељ Нађа Јањетовић, 20. новембар 1984.
386. “Новогодишњи програм”, 27. децембар 1984.
387. “Сан зимске ноћи”, редитељ Драган Јаковљевић, 14. фебруар 1985.
388. “Женска срећа”, редитељ Бора Григоровић, 9. април 1985.
389. “Сањалиште”, редитељ Зоран Карајић, 31. мај 1985.
390. “Мрешћење шарана”, редитељ Бора Григоровић, 4. октобар 1985.
391. “Хакимове приче из 1001 ноћи”, редитељ Бора Григоровић, 15. октобар 1985.
392. “Путујуће позориште Шопаловић”, редитељ Мишко Милојевић, 12. децембар 1985.
393. “Из облака Деда Мраза”, редитељ Зоран Карајић, 27. децембар 1985.
394. “Клопка за беспомоћног човека”, редитељ Ристо Мајсторов, 13. фебруар 1986.
395. “Лажа и паралажа”, редитељ Драган Јаковљевић, 20. фебруар 1986.
396. “Покојник”, редитељ Александар Ковачевић, 19. септембар 1986.
397. “Поштована децо”, редитељ Александар Ковачевић, 15. октобар 1986.
398. “Комунистички рај”, редитељ Бранко Поповић, 8. децембар 1986.
399. “Прича о Вуку”, редитељ Александар Ковачевић, 2. март 1987.
400. “Миладин са Татинца”, редитељ Александар Ковачевић, 14. јун 1987.
401. “Амадеус”, редитељ Мишко Милојевић, 15. октобар 1987.
402. “Мали принц”, редитељ Милан Душков, 19. октобар 1987.
403. “Јахачи магле”, редитељ Зоран Карајић, 25. децембар 1987.
404. “Небеска војска”, редитељ Бранислав Мићуновић, 18. јануар 1988.
405. “Војцек”, редитељ Александар Лукач, 4. април 1988.
406. “Кабаре”, редитељ Бранко Поповић, 16. јуни 1988.
407. “Емигранти”, редитељ Бранко Поповић, 27. октобар 1988.
408. “Чекајући Годоа”, редитељ Бранко Поповић, 24. новембар 1988.
409. “Маскенбал”, редитељ Бранко Поповић, 27. децембар 1988.

Пушчујуће ђозоришће
 Шойаловић, Срђан Пешић, Дивна
 Марић, Ева Тот, Јездимир Томић
 и Слободан Филиповић,
 1985.

Мрешићење шарана,
 1985.

410. “Сенка господина Випа”, редитељ Ненад Пурић, 16. јануар 1989.
411. “Обилић”, редитељ Бора Григоровић, 11. април 1989.
412. “Чудо у Шаргану”, редитељ Бошко Димитријевић, 20. јуни 1989.
413. “Сумњиво лице”, редитељ Бора Григоровић, 23. септембар 1989.
414. “Велики обрачун у циркусу”, редитељ Бранко Поповић, 26. децембар 1989.
415. “Продан на Косову”, редитељ Бранко Поповић, 15. јануар 1990.
416. “Циганка”, редитељ Весна Милиновић, 20. јануар 1990.
417. “Господин Јонтек”, редитељ Момир Газивода, 11. фебруар 1990.
418. “Мемоари Јока Кокота”, редитељ Бранивој Ђорђевић, 31. март 1990.
419. “Богине”, редитељ Ана Милосављевић, 31. март 1990.
420. “Професионалац”, редитељ Драгољуб Петровић, 5. април 1990.
421. “Ко је ко”, редитељ Бранко Поповић, 9. април 1990.
422. “Пат, игра краљева”, редитељ Примож Беблер, 24. април 1990.
423. “Како вам драго”, редитељ Миливоје Миливојевић, 5. јуни 1990.
424. “Клопка”, редитељ Александар Лукач, 8. новембар 1990.
425. “Схвати једном људски роде да не можеш без природе”, редитељ Бранко Поповић, 27. децембар 1990.
426. “Кабаре”, редитељ Бранко Поповић, 15. март 1991.
427. “Оружје збогом”, редитељ Драган Јаковљевић, 4. јуни 1991.
428. “Краљ и његов комедиограф”, редитељ Славољуб Стефановић Раваси, 17. октобар 1991.
429. “Људи Бранко”, редитељ Славољуб Стефановић Раваси, 22. октобар 1991.
430. “Нинџа корњаче – отмица Деда Мраза”, редитељ Бранко Поповић, 25. децембар 1991.
431. “Слушај амо”, редитељ Бранко Поповић, 27. фебруар 1992.
432. “Радо иде Србин у војнике”, редитељ Бранко Поповић, 24. март 1992.
433. “Принц Растко – монах Сава”, редитељ Слободан Шуљагић, 16. јуни 1992.
434. “Рођени пре једног века”, редитељ Зоран Карајић, 19. септембар 1992.
435. “Гарави сокак”, редитељ Љиљана Ивановић, 10. новембар 1992.
436. “Учене жене”, редитељ Љиљана Ивановић, 1. децембар 1992.
437. “Свети Сава школска слава”, редитељ Зоран Карајић, 27. јануар 1993.
438. “У спомен Десанки Максимовић”, 24. фебруар 1993.
439. “Галеб”, редитељ Виталиј Дворцин, 29. март 1993.
440. “Сара Бернар”, редитељ Ивица Клеменц, 14. октобар 1993.
441. “Црна хроника”, редитељ Бранко Поповић, 21. октобар 1993.
442. “Баш челик”, редитељ Зоран Карајић, 23. децембар 1993.
443. “Прва дама”, редитељ Љиљана Ивановић, 8. март 1994.
444. “Идем у лов”, редитељ Бранко Поповић, 9. јуни 1994.
445. “Симеон Немања”, редитељ Слободан Радовић, Арса Милошевић, 27. август 1994, Деспотовцац – 6. септембар 1994, Ужице
446. “Ко зна боље широко му поље”, редитељ Љиљана Ивановић, 7. октобар 1994.
447. “Милош Велики – књаз српски”, редитељ Александар Сибиновић, 10. март 1995.
448. “Запали ме”, редитељ Бошко Димитријевић, 14. март 1995.
449. “Дуго путовање у ноћ”, редитељ Љиљана Ивановић, 4. април 1995.
450. “Химна победника”, редитељ Александар Милосављевић, 9. мај 1995.
451. “Стаклена менаџерија”, редитељ Миодраг Милановић, 6. јуни 1995.
452. “Шума”, редитељ Кирил Панченко, 28. јуни 1995.
453. “Деспот Стефан”, редитељ Бранко Поповић, 19. август 1995, Манасија – 12. септембар 1995, Ужице.
454. “Савонарола и његови пријатељи”, редитељ Бранко Поповић, 24. септембар 1995.
455. “Талични Том и Далтони”, редитељ Миодраг Милановић, 27. децембар 1995.
456. “Наши долазе”, редитељ Бора Григоровић, 19. март 1996.
457. “Подвала”, редитељ Миодраг Милановић, 25. јуни 1996.
458. “Устаници – позориште ужичких глумаца”, 5. јул 1996.
459. “Зганарел или уображени рогања”, редитељ Душан Михаиловић, 30. јануар 1997.
460. “Циркус у циркусу”, редитељ Жоро Иванов, 5. март 1997.
461. “Стефан Душан”, редитељ Миодраг Милановић, 19. септембар 1997.
462. “Праћка”, редитељ Бранко Поповић, 23. септембар 1997.
463. “Независна република ужичка”, редитељ Миодраг Милановић, 26. новембар 1997.
464. “Дозивање светог имена српског”, редитељ Александар Милосављевић, 26. јануар 1998.
465. “Крај викенда”, редитељ Љиљана Ивановић, 3. март 1998.
466. “Како засмејати господара”, редитељ Кокан Младеновић, 23. април 1998.
467. “Боинг-Боинг”, редитељ Слободан Љубичић, 17. март 1998.
468. “Копље”, редитељ Даријан Михајловић, 15. септембар 1998.
469. “Капетан Џон Пиплфокс”, редитељ Бранко Поповић, 18. фебруар 1999.
470. “Умри мушки”, редитељ Љиљана Ивановић, 28. септембар 1999.
471. “Хамлет машина”, редитељ Вахидин Прелић, 4. новембар 1999.
472. “Богојављенска ноћ”, редитељ Бранко Поповић, 23. фебруар 2000.
473. “Повратак”, редитељ Миодраг Милановић, 23. мај 2000.
474. “Пер Гинт”, редитељ Кокан Младеновић, 23. мај 2000.
475. “Боинг-Боинг”, обнова, редитељ Слободан Љубичић, 25. јануар 2001.

Лажа и њаралажа, 1986.

Покојник, 1986.

476. “Систем”, редитељ Стефан Џепароски, 13. март 2001.
477. “Добро јутро, лаку ноћ”, редитељ Жоро Иванов, 11. децембар 2001.
478. “Тартиф”, редитељ Миодраг Милановић, 23. фебруар 2002.
479. “Хасанагиница”, редитељ Бранко Поповић, 1. октобар 2002.
480. “Станица Бродарево”, редитељ Томислав Трифуновић, 5. октобар 2002.
481. “Одисеј не станује овде”, редитељ Радослав Дорић, 17. децембар 2002.
482. “Ментална хигијена”, редитељ Небојша Пјевић, 18. март 2003.
483. “Ноћ ђенерала”, редитељ Јовица Павић, 30. април 2003.
484. “Покојник”, редитељ Дејан Пенчић Пољански, 7. октобар 2004.
485. “Порфирогенеза”, редитељ Ђорђе Милосављевић, 24. фебруар 2004.
486. “У навилџима”, редитељ Томислав Трифуновић, 16. март 2004.
487. “Конкурс”, редитељ Катарина Петровић, 19. октобар 2004.
488. “Боинг-Боинг”, нова премијера, редитељ Слободан Љубичић, 9. децембар 2004.
489. “Фигурација по мотиву Петар Пан”, редитељ Немања Ранковић, 5. март 2005.
490. “Волпоне”, редитељ Урош Јовановић, 17. март 2005.
491. “I forget”, редитељ Michael Devine, 30. мај 2005.
492. “Атентат”, редитељ Љубослав Мајера, 3. новембар 2005.
493. “Пилад”, редитељ Andrea Paciotti, 28. март 2006.
494. “Виктор или Деца на власти”, редитељ Александар Лукач, 23. мај 2006.
495. “Ко се боји Вирџиније Вулф”, редитељ Стефан Џепароски, 28. јун 2005.
496. “Кабаре женски оркестар”, редитељ Филип Марковиновић, 27. јануар 2006.
497. “Уметност и доколица”, редитељ Немања Ранковић, 21. децембар 2006.
498. “Тртица рајске птице”, редитељ Никола Завишић, 9. фебруар 2007.
499. “Карданус”, редитељ Љубослав Мајера, 30. април 2007.
500. “Слуга двају господара”, редитељ Andrea Paciotti, 19. јул 2007.
501. “Дошљаци”, редитељ Александар Саша Лукач, 13. септембар 2007.
502. “Вртешка”, редитељ Ферид Карајица, 14. фебруар 2008.
503. “Вишњик”, редитељ Предраг Калаба, 24. април 2008.
504. “Жорж Данден”, редитељ Бранко Поповић, 24. септембар 2008.
505. “Чорба од канаринца”, редитељ Бошко Димитријевић, 28. новембар 2008.
506. “Родољупци”, редитељ Lary Zappia, 3. фебруар. 2009.
507. “Мајстор и Маргарита”, редитељ Александар Лукач, 10. септембар 2009.
508. “Сама сам вечерас”, редитељ Слободан Љубичић, 20. октобар 2009.
509. “Црвенкапа”, редитељ Милан Нешковић, 12. новембар 2009.
510. “Необична пошиљка”, редитељ Љиљана Ивановић, 2. децембар 2009.
511. “Румунија 21”, редитељ Горан Головко, 11. март 2010.
512. “Саваракатину”, редитељ Борис Тодоровић, 17. јун 2010.
513. “Мушица”, редитељ Славенко Салетовић, 7. октобар 2010.
514. “Инес де Кастро”, редитељ Немања Ранковић, 14. април 2011.
515. “Вишеградска стаза 2011. Похвала Иви Андрићу”, редитељ Бранко Поповић, 3. јун 2011.
516. “Кад се врати Розмари”, редитељ Јелена Лукић, 22. јун 2011.
517. “Проклета авлија”, редитељ Небојша Брадић, 23. септембар 2011.
518. “Поетско вински кабаре”, редитељ Јелена Лукић, 5. октобар 2011.
519. “Дугоња, Трбоња и Видоња”, редитељ Немања Ранковић, 16. новембар 2011.
520. “Лизистрата”, редитељ Бранко Поповић, 12. јануар 2012.
521. “Буђење пролећа”, редитељ Мартин Кочовски, 7. март 2012.
522. “Народни посланик”, редитељ Славенко Салетовић, 22. април 2012.
523. “Прича”, редитељ Александар Лукач, 9. мај 2012.
524. “Трнова Ружица”, редитељ Немања Ранковић, 8. октобар 2012.
525. “Боинг-Боинг”, редитељ Слободан Љубичић, 21. децембар 2012.
526. “Чудо у Шаргану”, редитељ Ива Милошевић, 21. март 2013.
527. “Свечана вечера у погребном предузећу”, редитељ Снежана Удицки, 13. јун 2013.
528. “Спелтка и љубав”, редитељ Немања Ранковић, 8. октобар 2013.
529. “Снежана и седам патуљака”, редитељ Бранко Поповић, 18. јануар 2014.
530. “Los Yugoslavos”, редитељ Стеван Бодрожа, 24. децембар 2013.
531. “Смећарник”, редитељ Стеван Бодрожа, 12. март 2014.
532. “Жанка”, редитељ Андреа Ада Лазић, 19. јун 2014.
533. “Прах и пепео”, редитељ Бранко Поповић, 22. децембар 2014.
534. “Одумирање међеда”, редитељ Немања Ранковић, 25. фебруар 2015.
535. “Сврати, рече човек”, редитељ Иван Вуковић, 8. април 2015.

Чекајући Годоа, Зоран Карајић,
Слободан Љубичић, Дана Крљар
и Момчило Мурић,
1988.

Сенка господина Вийа,
Зоран Карајић,
1989.

*Чудо у Шарџану, Слободан
Љубичић, Дивна Марић,
Момчило Мурић и Весна
Милиновић,
1989.*

Сумњиво лице, 1989.

*Професионалац, Момчило
Мурић, 1990.*

Како вам драго, 1990.

Радо иде Србин у војнике, Ана Милосављевић, 1992.

Гaleb, Александар Лазаревић и Ана Милосављевић, 1993.

Вински кабаре – In vino koitus, Ана Милосављевић, 1991.

Пај, игра краљева, Зоран Карајић, 1990.

Продан на Косову, Ана Милосављевић, 1990.

Учене жене, Ана Милосављевић и Слободан Љубичић, 1992.

Клоїка, 1990.

Талични Том и Далїйони, 1995.

*Савонарола и његови пријатељи,
1995.*

Како засмејати господара, 1998.

Праћка, 1997.

Крај викенда, 1998..

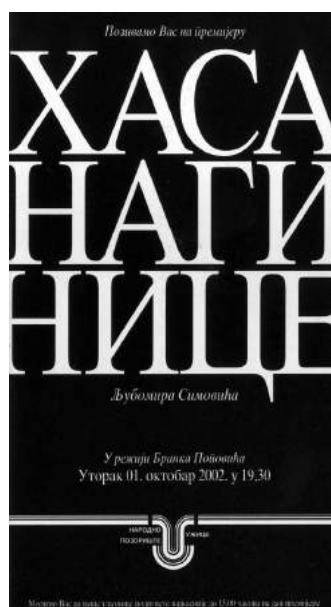
Коље, 1998.

Пер Гини, 2000.

Систем, 2001.

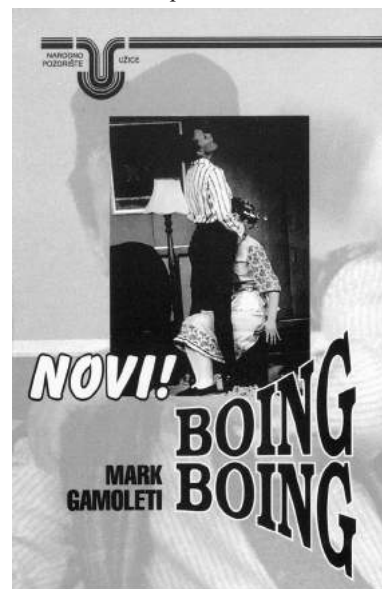
Хасанаџиница, 2002.

Ноћ ђенерала, 2002.

*Боинџ-Боинџ, Михајло
Несторовић и Олгица
Несторовић, 1998.*

Кайетан Џон Пилфокс, 1999.

Бољојављенска ноћ, 2000.

*Тартиф, Владимир Курђубић, Ивана Ковачевић, Немања Ранковић
и Светислав Јелисавчић, 2002.*

Атентат, Горан Шмакић, Тома
Трифуновић и Владимир
Курћубић, 2005.

Пилад, Тања Јовановић и
Вахидин Прелић, 2006.

Виктор или Деца на власти,
2006.

Умјетносћ и доколица, Слободан
Љубичић и Биљана Здравковић,
2006.

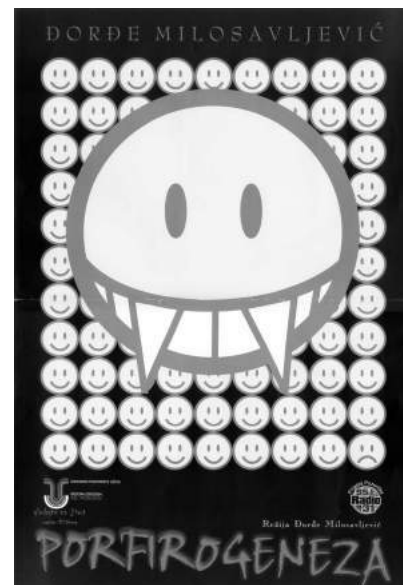
Тријица рајске ђишце, Горан
Шмакић, Немања Јовановић и
Игор Боројевић,
2007.

Карданус, 2007.

Покoјник, 2003.

Порфироџенеца, 2003.

Боинџ, Боинџ, 2004.

Ко се боји Вирџиније Вулф, 2005.

Конкурс, 2004.

Награде и признања

1953.

- Орден рада II реда Фреди Фазловски за 30. годишњицу уметничког рада.

1964.

- Првوماјска награда Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Милојко Топаловић Пендо за улогу Вање у представи *Ујка Вања*.
- Првوماјска похвала Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Илонка Догнар за улогу Соње у представи *Ујка Вања*.
 - Санда Шторф за улогу Јелене у представи *Ујка Вања*.
 - Ансамбл представе *Ујка Вања*.

1966.

- Првوماјска похвала Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Будимир Пешић за насловну улогу у представи *Десјош Сјеван Лазаревић*.

1967.

- Првوماјска награда Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Лидија Булајић за улогу Катарине у представи *Мадам Сан-Жен*.
- Новчана награда Уметничког савета Народног позоришта, Титово Ужице:
 - Лидија Булајић за успешно тумачење улоге Катарине у представи *Мадам Сан-Жен*.
 - Јован Јојић за успешно тумачење улоге Наполеона у представи *Мадам Сан-Жен*.
 - Милутин Новић за успешно тумачење улоге Мицка у представи *Боџ је умро узалуд*.

1968.

- Првوماјска награда Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Михаило Форо за улогу Максима у представи *Ђидо*.
- IV Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Титово Ужице, представа *Балада о луизијанском сјирашилу*:

- Награда за најбољу представу.
- Награда за најбољу режију Арса Јовановић.
- Награда за најбољу сценографију Велизар Србљановић.
- Награда за најбољег младог глумца Мирјана Пеић.
- Специјална награда за функционалан и маштовит допринос у представи Биљана Драговић, костимограф.

1969.

- Првوماјска награда удружења драмских уметника СР Србије представа *Ломача*:
- V Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Шабац, представа *Ломача*:
 - Награда за најбољу представу.
 - Награда за најбољу режију Арса Јовановић.
 - Награда за најбоље костиме Милица Александров.

1970.

- Првوماјска награда удружења драмских уметника СР Србије:
 - Душан Родић за режију представе *Крмећи кас*.
- Првوماјска похвала Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Михаило Форо за улогу Тодора у представи *Крмећи кас*.
- VI Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Лесковац – представа *Крмећи кас*:
 - Награда за најбољу улогу Лидија Булајић за улогу Милеве.
 - Посебна награда за режију Душан Родић.
- Позоришна смотра (реприза VI Сусрета професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић), Светозарево, представа *Крмећи кас*:
 - Награда жирија публике за најбоље глумачко остварење: Лидија Булајић за улогу Милеве.

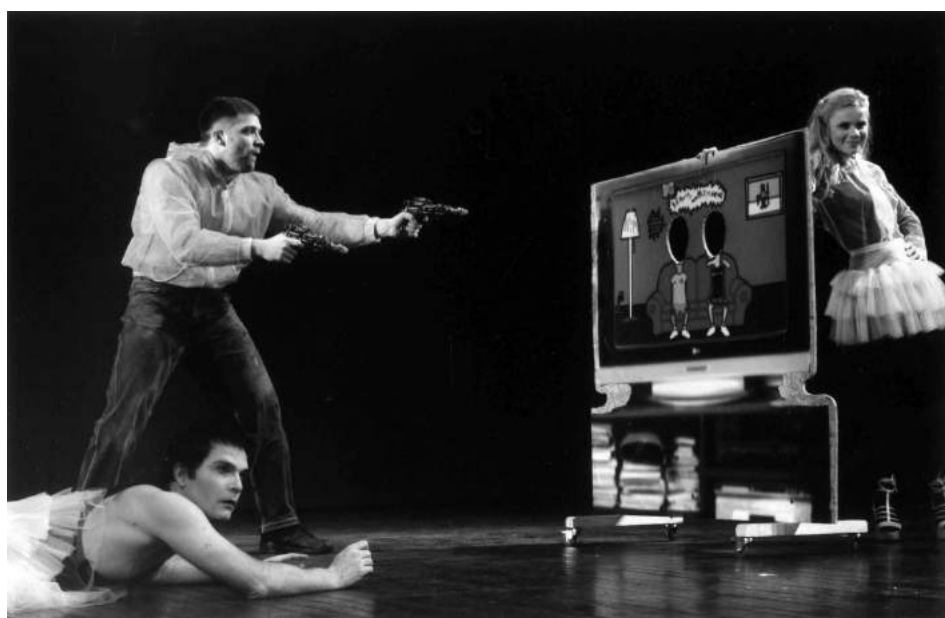
1971.

- Орден заслуга за народ са сребрним зрацима Народно позориште у Титовом Ужицу указом Председника СФРЈ Јосипа Броза Тита, поводом 25. годишњице постојања и рада, за нарочите заслуге у раду од значаја за развој позоришне уметности и за културно уздизање наших народа.

Жорж Данден, 2008.

*Румунија 21, Вахидин Прелић,
Немања Јовановић и Тијана
Караичић, 2010.*

1972.

- Награда Културно-просветне заједнице општине Титово Ужице:
 - Јован Јојић за најбоље глумачко остварење за улогу Официра у представи *Радо иде Србин у војнике*.
 - Мија Алексић за најбоље глумачко остварење за улогу Јерема Прокића у представи *Народни посланик*.

1973.

- Фестивал омладинских и пионирских драмских секција, Титово Ужице – представа *Кекец*.
 - Награда за најбољу представу.
 - Награда за најбољу режију Ана Крижанец.

1974.

- Награда Културно-просветне заједнице општине Титово Ужице:
 - Милутин Новић за 40 година рада и 30 година уметничке и позоришне делатности.
- X Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Ниш – представа *Ташана*:
 - Специјална награда за редитељски рад Александар Гловацки.
 - Награда за најбоље костиме Славица Лалицки.
 - Награда жирија Града домаћина за најбољу мушку улогу Петар Лазић за улогу Мирона.
 - Награда *Мила Стојадиновић* Стојанка Пејић за улогу Ташане.

1975.

- XI Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Титово Ужице – представа *Каријера*:
 - Награда за најбољу режију Александар Гловацки.
 - Награда за позоришни однос према књижевном наслеђу Александар Гловацки за драматизацију.
 - Награда за најбољу глуму Петар Лазић за улогу Вујадина и Вукадина.
 - Награда за најбољи костим Зорица Давидовић.
 - Трећа награда жирија Града домаћина за најбољу представу.

1977.

- Награда Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Ана Крижанец за улогу Ане у представи *Мравињак*.
- Похвала Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Зоран Карајић за улогу Драгана у представи *Мравињак*.
- XIII Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Лесковац – представа *Међава*:

- Друга награда за режију Милош Лазин.
- Награда за најбољу сценографију Миодраг Табачки.
- Награда за најбоље костиме Миодраг Табачки.
- Награда за техничку реализацију представе.

1979.

- XV Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Зајечар – представа *Краљева јесен*:
 - Награда за најбољег младог глумца Гордана Гајић за улогу Симониде.
 - Награда за најбољу сценографију Светлана Зојкић.
 - Награда за сценски покрет Драгослав Јанковић Макс.

1980.

- Награда Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Зоран Карајић за улогу Пепа Бандића у представи *Пейорица под барјаком*.
- Похвала Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Душан Ђорђевић за улогу Нице у представи *Пейорица под барјаком*.

1981.

- Награда Удружења драмских уметника СР Србије:
 - Зоран Карајић за улогу Марч Бенкса у представи *Кандида*.
- XVII Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Титово Ужице – представа *Злочин и казна*:
 - Прва награда за представу у целини.
 - Награда жирија Града домаћина за најбољу глуму Зоран Карајић за улогу Раскољникова.
 - Награда жирија Града домаћина за најбољег младог глумца Љубивоје Марковић за улогу Разумихина.
 - Награда Сима Крстовић Зоран Карајић за улогу Раскољникова.
 - Повеља Програмског савета Сусрета Александар Милосављевић, управник Позоришта.
 - Похвала жирија удружења драмских уметника СР Србије, регионалног Одбора Љубивоје Марковић за улогу Разумихина.
 - Награда Слободан Пенезић Крцун – Општина Титово Ужице, Народно позориште, Титово Ужице.

1982.

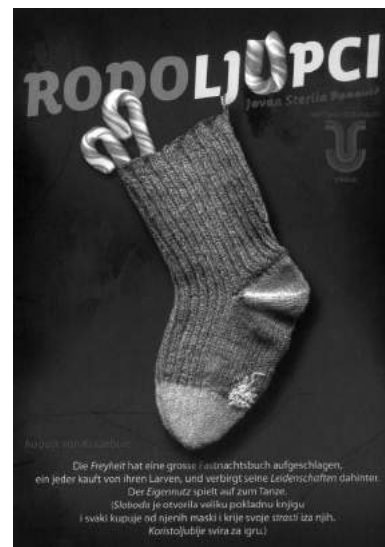
- XVIII сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Пирот:
 - Повеља Програмског савета Сусрета, Александар Милосављевић, управник Позоришта.

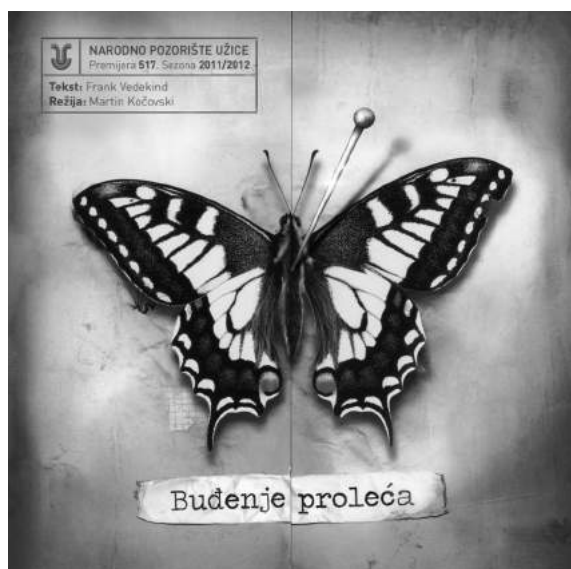
Дошљаци, 2007.

Чорба од канаринца, 2008.

Родолђуици, 2008.

Буђење пролећа, 2012.

Народни посланик, 2012.

Чудо у Шаргану, 2013.

1983.

- XIX Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Шабац – представа *Бели ђаволи*.
 - Награда за најбољег глумца Јездимир Томић за улогу Ере.
 - Награда за најбољу сценографију Велизар Србљановић.
 - Награда за најбољег младог глумца Гордана Тасић за улогу Циганчице.
 - Награда за најбољу музику у представи Војислав Костић.
 - Премија републичке Заједнице културе *Бели ђаволи* и *Бесџарица* – за прво извођење драмског дела домаћег аутора.

1984.

- Златна значка Културно-просветне заједнице СР Србије, Београд:
 - Александар Милосављевић, управник Позоришта.
- XX Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Зајечар – представа *Магна карџа*:
 - Награда за сценско-техничку реализацију.
- Златна плакета Програмског савета Сусрета:
 - Александар Милосављевић, управник Позоришта.

1985.

- XXI Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Крагујевац – представа *Чедомир Илић*:
 - Награда Мила Стојадиновић Даница Крљар за улогу Вишње.

1986.

- XXII Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Лесковац – представа *Пуцњучије позоришће Шоћаловић*:
 - Плакета и новчана награда за глумачка остварења Дани Крљар за улогу Гине.
 - Плакета и новчана награда за епизодну улогу Момчилу Мурићу за улогу Милуна.

1987.

- XXIII Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Зајечар – представа *Комунистички рај*:
 - Награда за сценографију Снежани Ковачевић.
 - Награда Зорану Карајићу за улогу Манасија.
 - Награда Милији Вуковићу за улогу газда Исе.

1988.

- XXIV Сусрети професионалних позоришта СР Србије Јоаким Вујић, Приштина – представа *Војцек*:
 - Награда за најбољу представу.
 - Награда за најбољу режију Александар Лукач.
 - Награда за најбоље глумачко остварење: Зоран Карајић и Иван Томашевић за улогу Војцек.
 - Награда за ликовност представе.
 - Посебна награда “Јован Путник” за најбољу режију Александар Лукач.

1990.

- XXVI Сусрети Јоаким Вујић, Шабац – представа *Пай, иџра краљева*:
 - Награда за најбољу сценографију Емир Гељо.
 - Награда за најбољу режију Народног позоршта Крушевац “Јован Путник” Примож Беблер.
- Фестивал монодраме и пантомиме у Земуну – представа *Богиње*:
 - Награда Златна колајна Ана Милосављевић.
 - Награда Трешњев цвет Ана Милосављевић.

1991.

- XXVII Сусрети Јоаким Вујић, Ужице – представа *Клојка*:
 - Награда за најбољу представу у целини.
 - Награда Народног позоришта Крушевац “Јован Путник” за режију Александар Лукач.
 - Награда Народног позоришта Ниш “Симо Крстовић” Зоран Карајић.
 - Награда за најбољу мушку улогу Слободан Љубичић.
 - Награда за епизодну улогу Мирјана Вуловић.
 - Награда за сценографију Снежана Петровић.

1992.

- XXVIII Сусрети Јоаким Вујић, Крушевац – представа *Радо иде Србин у војнике*:
 - Награда за сценографију Миодраг Табачки.
 - Награда за најбољу мушку улогу групи војника и то Зоран Карајић, Душан Ђорђевић, Слободан Љубичић, Момчило Мурић, Горан Шмакић, Милета Петровић и Тома Трифунчић.
 - Награда за ликовност представе: Миодраг Табачки, Снежана Ковачевић, Ивица Клеменц и Славољуб Јовановић.
 - II награда за представу.
 - II награда за режију Бранку Поповићу.
 - Награда Града домаћина: најбоља представа, најбоља режија.

Мајстџор и Марзаријџа, 2009.

*Мушица, Немања Јовановић,
Слободан Љубичић, Драгана
Врањанац Љубојевић и Вук
Салетовић, 2010.*

1993.

- XXIX Сусрети Јоаким Вујић, Пирот – представа *Галек*:
 - Награда за најбољу режију Виталиј Дворцин.
 - Награда за најбољу женску улогу Ана Милосављевић.
 - Награда за најбољу костимографију Снежана Ковачевић.
 - Награда округлог стола за најбољу представу.
 - Награда Града домаћина за најбољу режију Виталиј Дворцин.

1995.

- XXXI Сусрети Јоаким Вујић у Нишу – представа *Дузо љубовање у ноћ*:
 - Награда за најбољу женску улогу Дивна Марић.

1996.

- XXXII Сусрети Јоаким Вујић, Лесковац – представа *Саво-нарола и његови пријатељи*:
 - Награда “Мила Стојадиновић” Ана Милосављевић за улогу Губавца.
 - Награда за сценски говор Слободан Љубичић.

1997.

- XXXIII Сусрети Јоаким Вујић, Зајечар – представа *Згана-рел или уображени рођоња*:
 - Награда “Сима Крстовић” – Слободан Љубичић за најбољу мушку улогу.
 - Награда за режију др Душан Михаиловић.
 - Награда “Јован Милићевић” за младог глумца Јелена Цвијетић.
 - Награда за епизодну улогу Александар Сибиновић.
 - Награда за најбољу представу.
 - Награда за неговање сценског језика – Ансамблу представе.
 - Награда за костимографију Снежана Ковачевић.
- Међународни фестивал “Словенски венац” у Москви:
 - Награда за режију – Кирил Панченко.
 - Награда за најбољу женску улогу Деса Богдановић.

1998.

- XXXIV Сусрети Јоаким Вујић у Нишу – представа *Како засмејати господара*:
 - Награда за најбољу представу.
 - Награда за најбољу мушку улогу Слободан Љубичић.
 - Награда за драмски текст Вида Огњеновић.
 - Награда за неговање сценског језика Слободан Љубичић.
 - Награда за најбољу режију Кокан Младеновић.
 - Награда за најбољу глуму Слободан Љубичић.

- III Југословенски позоришни фестивал у Ужицу – представа *Како засмејати господара*:
 - Награда за најбољу представу.
- Дани Зорана Радмиловића у Зајечару – представа *Како засмејати господара*:
 - Награда Слободану Љубичићу за улогу Јоакима Вујића.

1999.

- XXXV Сусрети Јоаким Вујић, Пирот – представа *Койље*:
 - Награда за неговање сценског језика и за ликовност представе Народно позориште Ужице.
 - II награда за најбољу представу у целини
 - Награда за режију Даријан Михаиловић.
 - Награда за глуму Игор Боројевић за улогу Дадаре.
 - Специјална награда за глуму Томислав Трифуновић за улогу Матије.
 - Награда за костимографију Снежана Ковачевић.
- 20. Свечаности “Љубиша Јовановић” у Шапцу – представа *Како засмејати господара*:
 - Плакета за глуму Слободану Љубичићу за улогу Јоакима Вујића.

2000.

- XXXVI Сусрети Јоаким Вујић, Шабац – представа *Бољо-јављенска ноћ*:
 - Награда “Мила Стојадиновић” за најбољу женску улогу Тања Јовановић за улогу Виоле.
 - Награда за глуму Слободан Љубичић за улогу Малволија.
 - Награда за младог глумца Иван Босиљчић за улогу Луде.
- V Југословенски позоришни фестивал у Ужицу – представа *Пер Гинт*:
 - Награда за најбољу сценографију Миодраг Табачки.
 - Награда за најбољу костимографију Снежана Ковачевић.

2001.

- XXXVII Сусрети Јоаким Вујић, Ужице – представа *Пер Гинт*:
 - Награда за најбољу представу у целини.
 - Награда за режију Кокан Младеновић.
 - Награда за најбољу мушку улогу Игор Боројевић.
 - Награда за глуму Слободан Љубичић и Ивана Ковачевић.
- 30. Фестивал “Дани комедије” Јагодина – представа *Боинџ Боинџ*:
 - Награда “Ђуран” за глуму Слободан Љубичић за улогу Мирчета.
 - Награда најбољој младој глумици Ивана Ковачевић за улогу Собарице Берте.

Лизисітраїа, 2012.

*Свечана вечера у погребном
предузећу, 2013.*

- 9. Фестивал класике “Вршачка позоришна јесен 2001” – представа *Пер Гинт*:
 - Награда за младог глумца Вахидин Прелић за улогу Пер Гинта.

2002.

- XXXVIII Сусрети Јоаким Вујић, Пирот – представа *Тартиф*:
 - Награда за режију Миодраг Милановић.
 - Награду за сценографију Миодраг Милановић и Снежана Ковачевић.
 - Награда за глуму Тања Јовановић за улогу Дорине.
 - Награда за глумачку епизоду Томислав Трифуновић за улогу господина Лојала и Полицајца.

2003.

- 32. “Дани комедије” Јагодина – представа *Тартиф*:
 - Награда Академија уметности БК за глумачку бравуру Вахидину Прелићу за улогу Тартифа.
- XXXIX Сусрети Јоаким Вујић, Пирот – представа *Хасан-агиница*:
 - Награда за глуму Игор Боројевић за улогу Хасанага.
 - Награда за најбољу костимографију Снежана Ковачевић.
- 3. Позоришни сусрети у Бијељини “Дани комедије” Бијељина – представа *Покојник*:
 - Награда за најбољу представу Народно позориште Ужице.
 - Награда за глуму Тома Трифуновић за улогу Анте.

2004.

- 33. “Дани комедије” Јагодина – представа *Покојник*:
 - Награда статуета “Ђуран” за глуму Тома Трифуновић.
- Нушићеви дани у Смедереву – представа *Покојник*:
 - Награда за глумачко остварење Слободан Љубичић за улогу Спасоја Благојевића.
- XXXX Сусрети Јоаким Вујић, Крагујевац – представа *Порфирогенеза*:
 - Награда за најбољу представу у целини Народно позориште Ужице.
 - Награда за најбољу музику Марко Матовић.
 - Награда за главну мушку улогу Слободан Љубичић за улогу Крезе.
 - Награда за главну женску улогу Тања Јовановић за улогу Ленке.
- Театар фест Добој – представа *Покојник*:
 - Награда за најбољу мушку улогу Слободан Љубичић за улогу Спасоја Благојевића.

2005.

- XXXXI Сусрети Јоаким Вујић, Крагујевац – представа *Конкурс*:
 - Награда за глуму Дивна Марић за улогу Варваре Вокове.
 - Награда за најбољу костимографију Снежана Ковачевић.

2006.

- XXXXII Сусрети Јоаким Вујић, Крагујевац – представа *Ајџенштајн*:
 - Награда за најбољег младог глумца Вахидин Прелић.
 - Глумачка награда Тома Трифуновић за улогу Капетана.

2007.

- Шесто бијенале сценског дизајна у Београду – представа *Пилад*:
 - Награда за дизајн костима Снежана Ковачевић.
 - Награда за дизајн сценског звука Никола Пејовић.
- Међународни фестивал античке драме у Стобију, Македонија – представа *Пилад*:
 - Награда за најбољу мушку улогу Вахидин Прелић.
- XXXXIII Сусрети Јоаким Вујић, Крушевац – представа *Умјетносћ и доколица*:
 - Награда за најбољу представу у целини Народно позориште Ужице.
 - Награда за најбољу режију Немања Ранковић.
 - Награда за најбољу оригиналну музику Мирољуб Аранђеловић Расински.
 - Награда за најбољу сценографију Миа Давид Зарић.
 - Награда за најбољу костимографију Снежана Ковачевић.
 - Глумачка награда Слободан Љубичић за улогу Алексе.
 - Глумачка награда Ивана Павићевић за улогу Кхери.
- Међународни фестивал у Никшићу – представа *Умјетносћ и доколица*:
 - Гран при награда за најбољу епизодну улогу Ивана Павићевић за улогу Кхери.

2008.

- XXXXIV Сусрети Јоаким Вујић, Крушевац – представа *Дошљаци*:
 - Награда за најбољу представу у целини Народно позориште Ужице.
 - Равноправна глумачка награда Биљана Здравковић за улогу Зорке и Вахидин Прелић за улогу Милоша Кремића.

Смећарник, 2014.

Свраћи, рече човек, 2015.

- XXXXIV Сусрети Јоаким Вујић, Крушевац – Мали Јоаким – представа *Тријица рајске џице*:
– Награда Народно позориште Ужице.
- ЈоакимИнтерФест у Крагујевцу – представа *Уметности и доколица*:
– Награда похвалница младим глумцима за показан велики дијапазон глумачких могућности Ивна Павићевић за улогу Кћери.
- 13. Југословенски позоришни фестивал, Ужице – представа *Дошљаци*:
– Награда за продукцију представе.

2009.

- ЈоакимИнтерФест у Крагујевцу – представа *Родољубици*:
– Награда за визуелност представе.
– Награда Златна значка Културно-просветне заједнице Србије Дивна Марић.

2010.

- XXXXVI Сусрети Јоаким Вујић, Шабац – представа *Мајстор и Марџарића*.
– Награда за младог глумца Бојана Зечевић за улогу Азazel и Немања Јовановић за улогу Иван Бездомни.
- Награда за најбољу музику Мирољуб Аранђеловић Расински.
- 15. Југословенски позоришни фестивал, Ужице – представа *Мајстор и Марџарића*:
– Награда Ардалион за најбољег младог глумца и награда Политике “Авдо Мујчиновић” Немања Јовановић за улогу Иван Бездомни.

2011.

- XXXXVII Сусрети Јоаким Вујић, Пирот – представа *Лизисја*:
– Глумачка награда у представи Тања Јовановић.
- Специјална награда за изузетан колективни глумачки израз Народно позориште Ужице.
- Награда Златна значка Културно просветне заједнице Србије Зорану Стаматовићу за несебичан, предан и дуготрајан рад и стваралачки допринос у ширењу културе

2012.

- XXXXVIII Сусрети Јоаким Вујић, Пирот – представа *Буђење ђолећа*:
– Глумачка награда у представи Драгана Врањанац за улогу Вендле/Ће Бергман.
- Награда младој глумици Тијани Караичић за улогу Вендле/Ће Бергман.
- 17. Југословенски позоришни фестивал, Ужице – представа *Буђење ђолећа*:
– Награда за најбољу режију Мартин Кочовски.
- Награда за најбољу сценографију Маријана Зорзић Петровић.
- Награда за најбољег младог глумца и награда Политике “Авдо Мујчиновић” Тијана Караичић за улоге Вендле и госпође Бергман и Бранислав Љубичић за улоге Морица/Ернста и господина Штифела.

2013.

- Дани Зорана Радмиловића, Зајечар – представа *Свечана вечера у ђољном ђређењу*:
– Награда “Зоранов брк” глумцу Владимир Курћубић за улогу Мурине.

2014.

- XXXXX Сусрети Јоаким Вујић, Лесковац – представа *Смењарник*:
– Награда за најбољу представу.
- Награда за најбољу режију Стеван Бодрожа.
- Награда за најбољу мушку улогу Вахидин Прелић за улогу Бобија.

2015.

- Признање “Прстен са ликом Јоакима Вујића” за изузетан допринос развоју Театра и допринос развоју позоришне уметности у Србији – Књажевско-српски театар из Крагујевца:
– Добитник награде Снежана Ковачевић..
- XXXXXI Фестивал професионалних позоришта Србије “Јоаким Вујић” у Шапцу – представа *Свраици, рече човек*:
– Награда за најбољу представу у целини.
- Награда за најбољу сценографију: Тамара Бушковић.
- Награда за најбољу мушку улогу Игор Боројевић за улогу Чивије.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
792(497.11 Ужице)"1945/2015" (083.824)

МАРКОВИЋ, Олга, 1950 –

Народно позориште Ужице : (1945–2015) : [Музеј позоришне уметности, Београд, јун-септембар 2015] / [аутор каталога и изложбе] Олга Марковић. –
Београд : Музеј позоришне уметности Србије, 2015 (Београд : Службени гласник).
– 80 стр. : илуст: 22.5 cm

Тираж: 300

ISBN 978–86–80629–81–0

- а) Народно позориште (Ужице) – 1945–2015 – Изложбени каталози
- б) Ужице – Позоришни живот – 19в–21в

COBISS.SR-ID 215726604